

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 13 (373) • Joi 2 aprilie 1970 • 16 pagini — 1 leu

O SARCINĂ
DE MARE RĂSPUNDERE:

ASIGURAREA FUNCȚIONĂRII SISTEMELOR DE IRIGAȚII LA PARAMETRII PROIECTAȚII

Ing. Petre SABIE

director general
în Departamentul
îmbunătățirilor funciare
și gospodăririi apelor

- Toate utilajele și instalațiile, în perfectă stare de funcționare
- Atenție asigurării cadrelor și organizării lucrului în schimburi
- Planurile de udare să fie respectate

Lucrările de îmbunătățiri funciare, printre care și cele pentru irigații, cunosc în țara noastră o amploare fără precedent. La recenta Plenară a C.C. al P.C.R. s-a subliniat că, în prezentul cincinal, realizăm circa 700 000 hectare, astfel că la sfârșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 000 ha irigate.

Fondurile importante de investiții pe care statul nostru le alocă în scopul extinderii irigațiilor trebuie să se materializeze însă în realizarea unor producții mari și economice de pe suprafețele amenajate; în acest scop, se impune aplicarea unui complex de măsuri, printre care la loc de frunte se situează asigurarea funcționării tuturor sistemelor la parametrii proiectați, la care se adaugă folosirea unor tehnologii adecvate fiecărei culturi irigate.

În anul acesta avem condiții mai bune pentru organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații; am acumulat, de-a lungul anilor, o experiență valoroasă în această privință, unitățile au fost dotate cu utilaje moderne, dispunând totodată de cantități sporite de semințe selectate, îngrășăminte chimice, erbicide și alte substanțe; s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Datoria noastră este de a folosi la maximum aceste condiții spre a înlătura unele deficiențe care s-au manifestat în anii trecuți în exploatarea sistemelor de irigații. Astfel, în 1969, analizele întreprinse în diferite perioade au scos la iveală, pe lângă rezultate meritorii, și o serie de lipsuri care s-au răsfrânt în final asupra producției agricole. Printre acestea se numără și neirigarea întregii suprafețe prevăzute; astfel în sistemele Medgidia-Nord, Calafat-Băilești, Terasa Brăilei, Jegălia și Stoențești-Vișina n-au fost aplicate udări pe 35% din terenul amenajat. În cooperativile agricole aflate în sistemele amintite acest procent a fost și mai ridicat, atingând 45%.

Una din cauzele principale care a contribuit la realizarea unor producții nesatisfăcătoare pe terenurile amenajate o constituie insuficiența pregătire a campaniei de irigații. Ne referim îndeosebi la o serie de măsuri pregătitoare, cu caracter tehnic și organizatoric, cărora, din păcate, nu li se acordă peste tot atenția cuvenită. În această perioadă un accent deosebit trebuie pus, peste tot, pe terminarea verificării stațiilor de pompare și a instalațiilor lor aferente, a întregii rețele de canale de alimentare. Atragem în mod deosebit atenția asupra

(Continuare în pag. a 8-a)

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU LA COMPLEXUL AVICOL CREVEDIA

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și Ioșif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a făcut sâmbătă dimineața o vizită de lucru la complexul de creștere a păsărilor al întreprinderii agricole de stat „Avicola”-Crevedia din județul Ilfov.

Conducătorii de partid și de stat au fost însoțiți de Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii.

La sosire, înalții oaspeți au fost întâmpinați de tovarășii Ioan Teșu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, șeful Departamentului I.A.S., Marin Argint, secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R. și Mihai Ganea, tehnolog-șef al I.A.S. Avicola-Crevedia.

Desfășurată la numai câteva zile după plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c. care, după cum se știe, a adoptat două programe naționale de însemnătate primordială pentru dezvoltarea agriculturii țării, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu la complexul de la Crevedia — prima unitate avicolă cu flux tehnologic industrial înființată în România — se înscrie în pre-

ocupările permanente ale conducerii partidului și statului pentru perfecționarea continuă a activității economice și sporirea eficienței muncii în toate sectoarele de activitate.

Cu prilejul vizitei, secretarul general al partidului s-a interesat îndeaproape de măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în vederea creșterii eficienței economice și asigurării dezvoltării producției de carne, atât în unitățile agricole de stat și cooperatiste de tip industrial, cât și în crescătoriile de tip gospodăresc, a dat prețioase indicații cu privire la dezvoltarea în viitor a sectorului zootehnic, și îndeosebi a aviculturii. Printre altele, au fost abordate problemele cum sînt construirea a noi combinate pentru producția de carne de pasăre și de ouă, organizarea asociațiilor intercooperatiste de creșterea păsărilor, cooperarea întreprinderilor agricole de stat cu cooperativile agricole în scopul extinderii și generalizării tehnologiilor moderne etc.

Discuțiile ample purtate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu cadrele de conducere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cu ceilalți specialiști prezenți, indicațiile date cu privire la dezvoltarea în continuare a sectorului zootehnic, în special a aviculturii, la intensificarea eforturilor pentru realizarea sarcinilor importante din acest sector, vin să completeze tabloul strădanilor depuse în vederea materializării vastului program de ridicare a nivelului agriculturii noastre socialiste.

ÎN LUNA APRILIE

RITM SUSTINUT ÎN EFECTUAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE!

În aceste zile de primăvară, atât de inconstante din punct de vedere meteorologic, secretul bunei desfășurări a lucrărilor agricole îl constituie, mai mult ca oricînd, spiritul organizatoric și prevederea. Stăpînindu-le unitățile agricole din județele Constanța și Tulcea se află acum în situația bună de a fi încheiat în sămînțarea culturilor din prima epocă, de a fi terminat grăpatul ogoarelor de toamnă și de a fi trecut, respectiv, la semănatul florii-soarelui și sfeclei de zahăr. În restul județelor, aceste lucrări — care constituie în prezent principala activitate a unităților agricole — se desfășoară în

ritmuri diferite, nu întotdeauna pe măsura posibilităților.

La ultima teleconferință de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a semnalat faptul că, săptămîna trecută, executarea arăturilor s-a desfășurat necorespunzător în majoritatea județelor și, îndeosebi, în județele Covasna, Harghita, Hunedoara, Bistrița-Năsăud, Sibiu, Cluj, Olt și Teleorman. O dată cu terminarea acestor lucrări se cere intensificată, peste tot, grăparea ogoarelor de toamnă, existînd posibilități ca ea să fie încheiată în câteva zile.

Semănatul culturilor din prima epocă se desfășoară în ritm mai sus-

ținut în județele Gorj, Dîmbovița, Mehedinți și Ilfov, și este rămas în urmă în județele Olt, Teleorman, Buzău, Dolj, Timiș și Arad. Întîrzierile cele mai mari s-au înregistrat în unitățile agricole din aceste județe, în special la mazăre și trifoliene. Față de condițiile existente și semănatul sfeclei de zahăr este întîrziat mai ales în județele Olt și Teleorman.

Care sînt acțiunile urgente în zilele următoare și în tot cursul lunii aprilie? Le precizează specialiștii de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii în pagina a 3-a.

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 13

Joi, 2 aprilie 1970

SUMAR

- I.C.C.P.T.-Fundulea semnalează: **ÎN SUDUL ȘI ÎN VESTUL ȚĂRII, SEMĂNATUL PORUMBULUI INTRĂ ÎN ACTUALITATE** (pag. 4)
- În solarii: **PRODUȚIA ESTE CONDIȚIONATĂ DE RESPECTAREA TEHNOLOGIEI FIECĂREI CULTURI** (pag. 5)
- **BAZA FURAJERĂ — FACTOR HOTĂRITOR ÎN CREȘTEREA INTENSIVĂ A ANIMALELOR** (pag. 6)
- În județul Galați: **START ÎN REDRESAREA ZOOTEHNIEI** (pag. 7)
- **ACȚIUNI CÎT MAI AMPLI PENTRU STĂVILIREA EROZIUNII SOLULUI** (pag. 8)
- **COORDONATE ACTUALE ALE PLANULUI TEHNIC ÎN SILVICULTURĂ** (pag. 9)
- **I.M.A. CASTELU, LA ATREIA DISTINCȚIE** (pag. 10)
- În strînsă legătură cu rezultatele de producție: **SALARIZAREA INGINERULUI ȘEF ȘI A ȘEFULUI DE FERMĂ DIN C.A.P.** (pag. 11)
- **CASELE AGRONOMULUI ȘI PROBLEMELE SPECIALIZĂRII** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOPII** (pag. 14)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. Ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. Ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. Ing. Nicolae ȘTEFAN; Ing. Constantin TANASE; Conf. Ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

PROTOCOL ROMÂNNO-UNGAR DE COLABORARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Vineri, la Budapesta a avut loc semnarea protocolului de colaborare tehnico-științifică între Ministerul Agriculturii și Silviculturii din Republica Socialistă România și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare din R.P. Ungară. Protocolul a fost semnat din partea română de Ion Moldovan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, iar din partea ungară de către Gergely Istvan, locțiitor al ministrului agriculturii și industriei alimentare.

Simbătă la amiază, delegația Ministerului Agriculturii și Silviculturii, condusă de Ion Moldovan, adjunct al ministrului s-a înopiat în București.

LAUDA FRUNTAȘILOR

Zilele trecute, țărani cooperatori din Lenauheim, Stoicânești, Cobadin, Comana, Timboiești, Palazu Mare, Limanu, Tușnad-Sat, ca și din alte localități ale țării, au trăit clipe de adîncă emoție și bucurie. Într-un cadru sărbătoresc, cooperativelor agricole din care ei fac parte le-au fost decernate, de către reprezentanți ai Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, distincțiile de unități agricole cooperatiste fruntașe pe țară în întrecerea socialistă pe anul 1969, în producția de porumb, floarea-soarelui, cartofi, sfeclă de zahăr, legume, fructe, lapte, carne de porc, ouă etc.

În încheierea adunărilor festive de înminare a drapelului și diplomelor de unitate fruntașă, participanții au adresat — într-o atmosferă de puternic entuziasm — telegrame C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, în cuprinsul cărora își exprimă mulțumirea deplină față de conducerea de partid și de stat pentru grija pe care o poartă dezvoltării agriculturii, ridicării pe noi culmi de progres și civilizație a satului românesc, precum și hotărîrea fermă de a munci neconținut pentru realizarea și depășirea planurilor anuale de producție, pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în cadrul programelor naționale aprobate de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

AGRO-CLUB LA POIANA MARE

De curînd, în comuna Poiana Mare, județul Dolj, a luat ființă un agro-club, din care face parte toate cadrele de ingineri agronomi și mecanici, medici veterinari și tehnicieni de la unitățile agricole locale. Planul de activitate al agro-clubului, între altele, cuprinde expuneri cu privire la utilizarea rațională a fondului funciar, a îngrășămintelor chimice, extinderea lucrărilor de irigații, creșterea animalelor, exploatarea noilor mașini.

IMPĂDURIRI

Județele Vrancea și Buzău au o pondere însemnată în economia forestieră a țării. Pentru a dezvolta în continuare acest patrimoniu, zilele acestea, în perimetrul ocoalelor silvice de pe teritoriul celor două județe au început lucrările de împăduriri.

În această campanie, în județul Vrancea urmează a fi plantate 1200 ha, în pădurile de stat, și 200 ha în cele de folosință comunală, iar în județul Buzău, după cum ne informează tovarășul Mircea NEGULESCU, inspector la inspectoratul silvic, se vor împăduri 1180 ha.

Pepinierele au pus la dispoziția șantierelor de împăduriri puiștii necesari, rașinoasele fiind preponderente în cadrul speciilor ce urmează a fi plantate în pădurile celor două județe. (Alex. DEȘLIU).

PRIMĂVARA A SOSIT, DAR...

Un cititor ne sesizează că la cooperativa agricolă Șinca Veche, județul Brașov, există aproape 4000 ha cu pașiști invadate aproape în totalitate cu vegetație lemnoasă. Ar trebui, firește, lucrări urgente de curățiri și defrișări. Dar consiliul de conducere se hotărăște... greu. De câteva săptămîni tot „trudește” să definească tabelul cu repartitia pomilor pe brigăzi și echipe, dar lucrurile bat pasul pe loc. Și totuși primăvara a sosit!

AȘA APROVIZIONARE, AȘA REPARAȚII!

De necrezut și totuși adevărat! Un telefon primit în ziua de 25 martie de la un corespondent ne aduce la cunoștință că la secția nr. 11 Devesel, aparținînd de I.M.A. Gogoșu, județul Mehedinți, din 14 tractoare repartizate doar unul singur se afla în brazdă. Cinci dintre ele, ce e drept, nu aveau tractoriști, dar restul erau defecte deoarece încă se „așteptau” unele piese solicitate. Pe bună dreptate, șeful secției respective, Grigore Mitrache, exclama mîhnit: „Așa aprovizionare cu piese de schimb, așa reparații!

CONCURS

O veste bună pentru consumatorii de legume și fructe din Capitală și județul Ilfov. Începînd cu 1 aprilie, întreprinderile teritoriale de legume și fructe au or-

ganizat un concurs între unitățile comerciale care se ocupă cu desfacerea produselor respective. Concursul, a cărei primă etapă se va încheia la 1 mai, are în vedere îmbunătățirea aprovizionării magazinelor cu produse de calitate superioară, prezentarea mărfii, estetica magazinelor, precum și comportamentul lucrătorilor din acest sector față de cumpărători.

CREȘTE FAMILIA TRACTOARELOR BRAȘOVENE

Concentrîndu-și eforturile în scopul continuării diversificării a producției de tractoare, proiectanții și inginerii Uzinei „Tractorul” din Brașov lucrează în prezent la asimilarea tractorului S-1500 — o variantă îmbunătățită a tipului S-1300 — programat să intre în fabricație de serie în a doua jumătate a anului 1970. Cu cele două noi variante ale tractorului U-650 M și U-651 M introduse în fabricație în primul trimestru, la care se adaugă gama tipurilor de tractoare de 40 CP destinate lucrărilor din legumicultură, pomicultură și viticultură — rezultă că la Uzina „Tractorul” în acest an s-au realizat 14 variante ale tractorului românesc

CURIER

● Relieful terenurilor cooperativei agricole din Cîndești, județul Neamț, este în mare parte deluros, cu pante repezi. Pentru a fi utilizate cu randament sporit, cooperativii de aici au muncit cu hărnicie, plantînd 100 ha cu meri, peri, pruni, cireși. Mai bine de 30 de hectare vor intra pe rod în acest an. Intrucît mai rămăsese 17 ha neproductive pe un virf de deal, sub conducerea inginerului agronom Dan Mărășescu și a tînărului brigadier Spiridon Jigău (care a urmat recent un curs de specializare de opt luni) în ultima vreme s-a trecut și la plantarea acestei suprafețe. (Tache VASILACHE).

● Harnicii cooperatori din Otopeni (Municipiul București), continuă să obțină din serele unității truffandale (salată, castraveți etc.) pe care le valorifică pe piața Capitalei. În această muncă, se pretinde de-acum cunoștințe deosebite, s-au evidențiat în ultima vreme: Elena Titirigă, Elena Iordache, Vasilica Gh. Dumitru, Elena C. Savăr, Maria C. Gheorghe, care dirijează cu pricepere creșterea lăstarilor și execută conștiincios copilitul și stropirile cu substanțe insecto-fungicide. (Ing. Iordache I. DOBRESU).

● Mecanizatorii de la I.M.A. Rădăuți, județul Suceava, și-au luat, între altele, angajamentul să depășească în acest an planul de venituri cu 200 000 lei, să sporească productivitatea muncii cu 2 la sută, să reducă consumul de motorină cu 2 la sută, cel de piese de schimb cu 120 000 lei și să construiască, pentru nevoile sec-

țiilor, 6 ateliere de reparații. (Octavian ZUSS).

● De curînd, cooperativii din comuna Ripiceni, județul Botoșani, au sărbătorit 10 ani de la înființarea unității lor. La adunarea generală ce s-a ținut nu a e mult, ei și-au propus ca în acest an numai să reediteze, ci să și depășească producțiile obținute în 1969 cînd, între altele, au realizat: 2565 kg de griu, 3025 kg de porumb, 27350 kg de sfeclă de zahăr la hectar, 2300 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, situîndu-se prima cooperativă pe județ și în privința veniturilor obținute. (Octavian P. VITCU).

● 120 de cooperative agricole din județul Dolj, care dispun de numeroși stupi de albine, s-au unit recent într-o asociație apicolă. Această unitate va avea 8000—10000 familii de albine, ce vor fi amplasate în raza de activitate a cooperativelor din Castranava, Segarcea, Poiana Mare și Filași. Producția obținută va fi prelucrată în cadrul unui laborator modern. În scopul pregătirii apicultorilor, la Casa județeană a agronomului a fost organizat de curînd un curs special. (Carol BORA).

Verificarea stării de vegetație a grîului este una din preocupările cotidiene ale ing. Nicolae Borcea, președinte, și Vasile Secui, vicepreședinte de la C.A.P. Nalbant, județul Tulcea.

Foto: C. DUMITRU

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

16 „kilograme” — zilnic!

Ce de versuri au scris de-a lungul vremii poeții despre acest „zeu” care este „Cronos”! Ce de indemnuri sînt folosite de către Direcția agricolă, în prezent, în numele atotpuerniciei lui! „Să fie folosit cu maximum de eficiență timpul de lucru. Să nu se piardă nici o oră bună de lucru la muncile de primăvară!” Ce cuvinte frumoase!

Mă înapoiam, de curînd, de la județ, unde participasem la o nouă ședință de „instruire”, cu servieta plină cu adrese pe care trebuia să le rezolv a doua zi. La sediu mă așteptau doi ziariști de la „Drum Nou”. Le-am arătat vrafu de tablele pe care urma să le completez și ei m-au informat că în fiecare zi Direcția agricolă județeană expediază unităților agricole cel puțin 16 kg de corespondență! O parte din aceste adrese sosesc și la noi, fiecare cerînd răspuns grabnic.

Foarte bine! Dar cu lucrările de primăvară cum rămîne?

Cooperativa agricolă din Drăguș, județul Brașov, unde lucrez, dispune, pe lângă o supra-

față arabilă de 1100 de hectare și 45 ha cu livezi, și de 600 ha cu fânețe, 1300 ha cu pășuni și, bineînțeles, de un număr important de animale. Terenurile sînt podzolice, reci, cu exces de umiditate. Ele trebuie lucrate cu mîgală. Anul acesta cultivăm și 285 ha cu cartofi, cultură pretențioasă, încît pregătirea terenurilor respective trebuie făcută cu mare grijă. Dar și celelalte lucrări comportă atenție și urgență. Azi, marți 24 martie, puteam începe semănatul oazăului. Dar nu e posibil. Trebuie să stau la telefon. Cum, de ce? Ca să comunic la Direcția agricolă situația operativă. Fiindcă nu e voie s-o comunice altcineva. Numai inginerul șef al cooperativei. Probabil glasul lui este mai „dulce”!

Bine, veți zice, poate că transmista „operativă” se poate face... operativ. Dar ia gîndiți-vă: O „situație” similară trebuie să prezinte și alte 26 de unități. Așa că aștept la telefon legătura. Și orele trec. Și te cuprinde, pe tine, inginerul agronom al cooperativei, o jend

cumplită fiindcă tată, vîn oameni pe la sediu, vremea e splendidă, se poate ieși la cîmp, miine s-ar putea să fie nor și să plouă. Iar tu stai în birou ca să realizezi planul de... adrese și situații.

Planul de producție? Lasă-l pe-al doilea „plan”!

Și trec minutele, trec. S-a făcut ora 10.30.

Telefonul sună. Fericit apuc receptorul, cu siguranță mi se dă legătura ca să transmit „operativă”.

Dezamăgire! La capătul celălalt al firului se află, ce e drept, o funcționară de la Direcția agricolă, dar care cere să transmit o altă notă telefonică. Iată-o: „Comunicați zilnic, telefonic, situația din sectorul zootehnic. Comunicarea trebuie să se facă personal de către inginerul șef”. Semnat doctor Comănică.

Și legătura pentru transmiterea „operativă” lucrărilor agricole” întirzie...

Și a trecut de mult de prînz!

Ing. Vasile POP, C.A.P. Drăguș, județul Brașov

ÎN LUNA APRILIE RITM SUSȚINUT ÎN EFECTUAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE!

ÎN PRODUCȚIA VEGETALĂ

Culturi de cîmp

Pentru majoritatea zonelor agricole din țara noastră luna aprilie fiind, în general, secetoasă, se acordă cea mai mare atenție conservării apei din sol.

În primele zile ale lunii, în zonele din sudul țării se va termina semănatul sfeclei de zahăr. La pregătirea patului germinativ pentru sfecla de zahăr se vor folosi, cu întreaga lor capacitate, combinatoarele. Tot în primele zile se intensifică semănatul florii-soarelui.

În jumătatea de nord a țării este necesar să se termine în cel mai scurt timp semănatul culturilor din epoca I (trifoliene, păoase de primăvară, sfecla de zahăr, cînepa, in, mac) și să se pregătească terenul în vederea plantării cartofului. Cu ocazia pregătirii patului germinativ se va acorda toată grija fertilizării.

Pe terenurile acide, o dată cu efectuarea discuirii și a arăturilor se pot aplica amendamente, îndeosebi din grupa celor mai solubile.

În toate zonele țării, o dată cu încălzirea progresivă a solului, începe semănatul porumbului.

În culturile de grâu, seacă și orz de toamnă, se organizează, peste tot erbicidarea.

În zonele din sudul țării, trebuie să se termine lucrările de amenajări, reamenajări și nivelări în parcelele destinate culturii orezului și să se aplice îngrășămintele chimice, pentru a se executa semănatul în cadrul epocii optime.

Tot în sudul țării ca și în zonele cu expoziții însoțite, o dată cu răsărirea culturilor din epoca I se trece la executarea lucrărilor de afinare cu sapa rotativă și la executarea primei prașile.

Acțiuni de protecție a plantelor: Întrucît este posibil ca migrarea adulților hibernanți de ploșnițe ale cerealelor de la locurile de hibernare, în culturile de grâu, să se facă mai devreme se va organiza combaterea pe cale mecanică, distrugîndu-se prin ardere frunzarul împreună cu adulții hibernanți existenți în păduri, liziere, în toate locurile unde numărul acestora depășește cinci exemplare la m p.

În zonele planificate pentru combaterea chimică se vor concentra toate mașinile terestre, luîndu-se măsuri pentru folosirea lor la capacitatea maximă. Se vor amenaja, de asemenea, terenurile de zbor necesare aplicării tratamentelor cu aviația utilitară. Culturile de cereale se vor ține sub control permanent și pentru depistarea atacurilor de gândac ghebos.

Pe suprafețele destinate culturii porumbului, florii-soarelui și sfeclei de zahăr se execută sondaje, iar acolo unde densitatea rășișoarelor și gărgăriței sfeclei de zahăr depășește 3—4 exemplare la m p se aplică tratamente la sol. Suprafețele semănate se țin sub control imediat după răsărire iar în caz de atac se aplică tratamentele necesare.

Legumicultură

În sectorul de răsadnițe, în primele zile ale lunii trebuie terminate însămînțările la tomate de vară, ardei, vinete. Aceeași grijă se dă și repicării la aceste specii, astfel încît ele să fie terminate pînă cel tîrziu la 10 aprilie.

Se dau toate îngrijirile necesare răsadurilor. Pe măsura eliberării răsadnițelor, în ele se vor planta nelu-

tirizat cele mai bune răsaduri pentru realizarea de culturi extratimpurii.

În solarii. În județele din sudul și vestul țării plantarea trebuie terminată cel tîrziu pînă la 10 aprilie, iar în celelalte județe, pînă la 15—20 aprilie. O preocupare permanentă trebuie să o constituie aerisirea, irigarea și fertilizarea culturilor.

În cîmp continuă însămînțarea legumelor din prima urgență, rămase neînsămînțate: mazăre, rădăcinoase, ceapă din sămînță și din arpagic, usturoi, precum și legumele-verdețuri (salată, spanac, ceapă verde, usturoi verde, ridichi de lună, mărar, pătrunjel etc.). Unitățile care nu au plantat pînă la sfîrșitul lunii martie varza timpurie sub tunel, vor termina lucrarea în primele zile ale lunii, continuînd apoi plantarea verzei în cîmp. Se urgencează, de asemenea, plantarea cartofului în toate județele.

În a doua jumătate a lunii aprilie, pe măsură ce timpul permite, începe plantarea în cîmp a răsadurilor de tomate timpurii, iar spre sfîrșitul lunii, și a celorlalte răsaduri pentru culturi timpurii, ca: ardei gras, ardei gogoșar, vinete.

În sere se va continua efectuarea lucrărilor de îngrijire a plantelor (copilit, tăieri de fructificare la castraveți, irigat, prașit, fertilizat, combateri etc.). În zilele de insolată, îndeosebi în serele de castraveți — se vor lua măsuri pentru umbrirea lor ușoară.

Acțiuni fitosanitare. În sere și solarii se aplică săptămînal tratamente pentru combaterea bolilor la roșii, împotriva musculiței albe a serelor și a acarienilor. La castraveți se vor aplica săptămînal stropiri împotriva făinării.

Pomicultură

În primele zece zile ale lunii trebuie terminate toate lucrările res-

tante: tăierile și tratamentele fitosanitare de iarnă (acolo unde nu au pornit mugurii în vegetație) aplicarea îngrășămintelor chimice și naturale, stropirea pomilor contra bolilor (făinare, rapăn, septorioză, monilioză etc) și a dăunătorilor (viespi, gărgărițe, viermi, omizi defoliatoare).

Se iau, de asemenea, măsuri pentru combaterea brumelor tîrzii.

Se continuă operațiunile de igienă culturală și lucrările culturale.

Încă din primele zile se execută plantarea pomilor, completarea golerilor și plantarea arbuștilor fructiferi.

Viticultură

Se continuă plantatul vițelor, atît în masiv cît și în goluri, administrarea îngrășămintelor organice și chimice, instalarea și revizuirea mijloacelor de susținere.

În cazul cînd cu ocazia executării lucrărilor de instalare a mijloacelor de susținere, dezgropat, tăiat și legat terenul s-a bătătorit, se impune executarea neîntîrziată a arăturilor.

Acțiunile de altoit și forțare a vițelor începute în luna martie continuă, dar numai pînă la mijlocul lunii.

Plantatul vițelor în școală începe cînd temperatura solului la adîncimea de 25—30 cm ajunge la 8—10° C. La plantare se fac, în mod obligatoriu, prăfuiți cu Aldrin. După terminarea plantării vițelor în școală, se va face, necondiționat, mobilizarea solului între biloane.

Crusta formată pe coama bilonului se sparge cu multă grijă pentru a nu se rupe virful lăstarilor; spargerea crustei se va face în mod obligatoriu și la mușuroaiele care protejează vițele plantate în masiv și goluri.

ÎN PRODUCȚIA ANIMALĂ

Continuarea acțiunii de însămînțare în cele mai bune condiții a suprafețelor destinate culturilor furajere, amplasarea judicioasă a culturilor, fertilizarea lor pentru obținerea unor producții maxime constituie, în aceste zile, una din preocupările de bază. În același ansamblu de preocupări se încadrează fertilizarea și pregătirea pașiștilor în vederea trecerii la sezonul de pășunat, repartizarea teritorială a suprafețelor pentru animalele cooperativelor agricole, ale membrilor cooperatori și ale țăranilor cu gospodării individuale. Pentru realizarea sarcinilor stabilite prin plan, privind ameliorarea pașiștilor, în această perioadă se deschid finanțările și se organizează șantierul pastoral de lucru, se asigură aprovizionarea cu materiale, se iau măsuri pentru supravegherea și controlul lucrărilor.

În CREȘTEREA TAURINELOR,

întrucît din luna aprilie majoritatea vacilor se află în perioada imediat următoare fătării hrănirea lor diferențiată, în funcție de starea fiziologică capătă o importanță deosebită. Pentru asigurarea efectivelor planificate se va continua acțiunea de cumpărare de vaci și juninci, se va intensifica schimbul cu organele M.I.A. în vederea reținerii pentru prășilă a întregului efectiv de femele apte de reproducție. Pentru rumegătoare, în general, se asigură un regim de hrănire propriu pregătirii trecerii de la stabulație la pășunat.

În CREȘTEREA PORCINELOR, în mod deosebit pentru cooperati-vele agricole se pune problema trecerii efective la concentrarea producției de carne în unități cu capacități de cel puțin 2 000—3 000 porci îngrășați în sistem gospodăresc. Pentru realizarea construcțiilor în complexele industriale intercoopera-

tiste urmează ca deschiderea șantiere-lor să fie realizată într-un termen cît mai scurt. Tot atît de urgentă este întocmirea planurilor de reparații a capacităților de cazare existente, modernizarea acestora prin introducerea sistemelor de încălzire și ventilație. Încă de pe acum, în fiecare unitate se vor studia temeinic posibilitățile de realizare a sarcinilor de plan pentru anul 1971, urmînd ca monteile la seroaie, și îndeosebi la scrofițe, să asigure obținerea integrală a stocurilor de porci prevăzute.

În SECTORUL OVIN, ținînd seama că fătările sînt pe terminate sau se vor încheia în curînd, se ridică problema hrănirii corespunzătoare a oilor în vederea creșterii de miei sănătoși și a obținerii unei producții de lapte cît mai mari. Legat de aceasta, pe calendarul lucrărilor de sezon se mai înscriu înfărcarea micilor, acolo unde este cazul, lotizarea lor pe vîrste și categorii de greutate, repartizarea berbecuților către complexele industriale de îngrășare

intercooperatiste sau ale I.A.S. Tot acum se execută monta naturală de primăvară a oilor sterpe și a mioarelor bine dezvoltate.

În AVICULTURĂ este necesară luarea unor măsuri energice pentru folosirea stațiilor de incubație și ventilație. Totodată, este necesară extinderea formelor de cooperare între C.A.P. și I.A.S., în condiții reciproce avantajoase. Paralel cu asigurarea spațiilor de cazare a puilor se vor identifica adăposturile care se pretează la aplicarea unui flux tehnologic modernizat în vederea procurării utilajelor necesare. Intensificarea lucrărilor pe șantierele complexelor avicole intercooperatiste reclamă aceeași urgență.

MĂSURILE SANITAR-VETERINARE de sezon au în vedere, în primul rînd, dehelmintizarea animalelor înainte de trecerea lor pe pășune, vaccinările de primăvară, controlul sanitar-veterinar sever al tuturor animalelor care părăsesc adăposturile. În fermele de porcine se recomandă ca vîrsta de castrare a vierușilor să nu depășească 10—14 zile.

CUM VA FI VREMEA ÎN ACEASTĂ LUNĂ

Prognoză de N. TOPOR

Am mai arătat, de curînd în cadrul unui interviu că anul acesta aprilie va fi o lună mai caldă decît în mod obișnuit, mai ploioasă (cu deosebire în prima ei jumătate).

Iată acum intervalele caracteristice acestei luni de primăvară:

Între 1—6 aprilie vremea va fi umedă și în răcire treptată, cu cer schimbător, mai mult noros și cu ploii intermitente în toate regiunile țării. Unele din aceste ploii vor fi abundente și însoțite de fenomene electrice; ele vor determina și producerea de avalanșe în zona alpină și subalpină a Carpaților. Vîntul se va intensifica în jurul datei de 4 aprilie. În câteva dimineți se va produce ceață. Temperatura va urca ziua între 9 și 16 grade, în unele localități din Cîmpia Dunării fiind chiar mai ridicată, iar noaptea nu va coborî sub zero grade.

De la 7 la 14 aprilie vremea, deși se va ameliora ușor, va rămîne favorabilă ploilor. Cerul va alterna între însenări și înnorări trecătoare. Vor con-

tinua să cadă ploii din ce în ce mai rare. Este de așteptat ca la 13 și 14 aprilie ploile din nordul țării și zona de munte să se transforme în lapoviță și chiar ninsoare în zona de munte înaltă. În lungul văilor va predomina dimineața ceață. Temperatura va crește la 9—10 aprilie, dar va scădea între 13 și 14 aprilie cînd se vor înregistra brume și îngheț slab local, mai ales în nordul țării. Ziua, temperatura va urca între 8 și 16 grade, exceptînd unele localități, unde din cauza însenărilor prelungite va crește pînă la 20 de grade.

Între 15—26 aprilie, vremea va deveni frumoasă și se va încălzi în toate regiunile țării, exceptînd zona de munte, Maramureșul și nordul Moldovei unde se va menține relativ răcoroasă și cu înnorări mai prelungite. În Cîmpia Dunării cerul va fi variabil, mai mult însoțit. Ploii cu caracter local vor cădea cu deosebire în zilele de 17—19 și 21—23 aprilie. Intensificări ale vîntului se vor produce în Dobrogea și Bărăgan la 21—23 aprilie. Temperatura va urca ziua pînă la 22 grade, iar noaptea va coborî între 3 și 10 grade, exceptînd nordul extrem al țării unde, pe unele suprafețe, se vor înregistra și valori minime mai mici de zero grade.

De la 27 la 30 aprilie vremea va deveni mai instabilă, cu înnorări mai accentuate și cu ploii ce vor lua caracter general, fără a fi prea abundente. În vestul țării ploile vor fi însoțite și de descărcări electrice. În unele dimineți se va forma din nou ceață locală. Temperatura se va menține ridicată, urcînd ziua pînă la 24 de grade în regiunea de șes. În cursul nopții, temperatura va oscila între 5 și 14 grade.

I. C. C. P. T. — FUNDULEA SEMNALEAZĂ

În sudul și vestul țării semănatul porumbului intră în actualitate

Vremea se încălzește. Mercurul termometrelor a urcat, în multe zone, spre valori care, pentru cei din agricultură, constituie un semn: acela al însămînțării porumbului. Care sînt, în această privință, recomandările cercetătorilor? Le precizează într-un interviu acordat revistei noastre, tovarășul ing. Tiberiu, MUREȘAN, directorul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice-Fundulea.

— Se știe, a spus interlocutorul nostru, că momentul începerii semănatului este determinat de evoluția temperaturilor în sol: dacă la adîncimea de 10—12 cm acestea ajung la 8 grade C, cu tendințe de creștere, confirmate timp de trei zile, semănatul poate începe. Or, constatările făcute la institutul nostru pe baza urmării zilnice a acestor elemente arată că, începînd din 24 martie cînd s-au înregistrat în sol 8,3 grade C, temperatura a crescut în continuu. La 25 martie ea a fost de 9,6 grade C iar la 26 martie de 10,3 grade C. În același timp, a crescut și temperatura aerului, care la 25 martie a atins chiar valoarea maximă de 35,4 grade. Asemenea temperaturi au fost înregistrate și în Cîmpia din vestul țării, în vestul Cîmpiei Române, în Dobrogea și sudul Moldovei. **ÎN ASTFEL DE CONDIȚII, VALABILE PENTRU SUDUL ȘI VESTUL ȚĂRII, RECOMANDĂM CA ÎN ACESTE ZONE SĂ SE TREACĂ LA ÎNSĂMÎNȚAREA PORUMBULUI.**

— Calendaristic pare încă devreme. Eventualele scăderi de temperatură după începerea însămînțării ar putea avea urmări nefavorabile?

— Însămînțarea porumbului la începutul lunii aprilie nu este un lucru neobișnuit. În ceea ce privește eventualitatea răcirii ulterioare a vremii, trebuie precizat că, în condițiile ac-

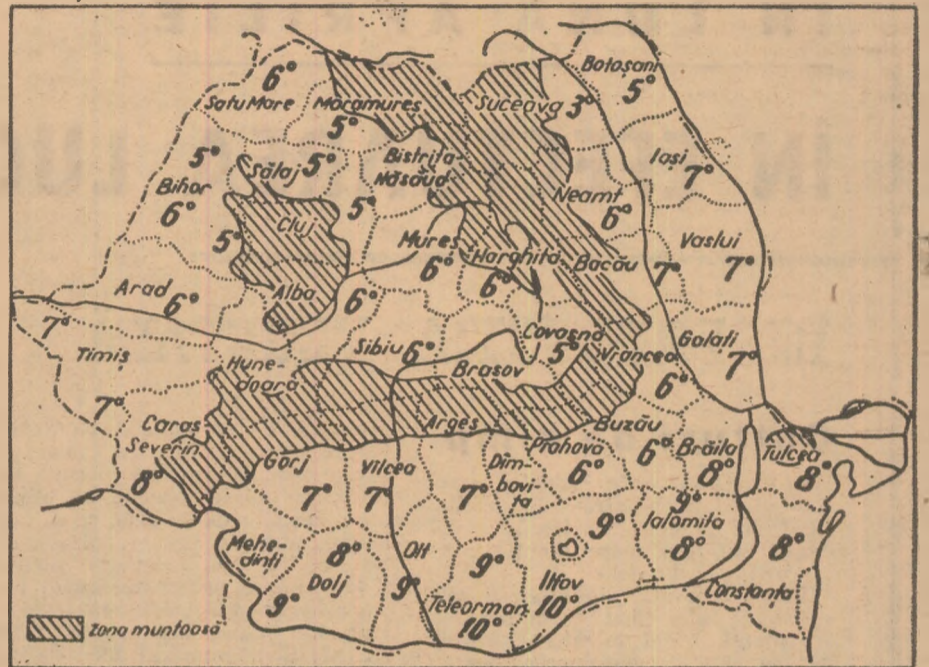
tuale, cînd se folosește sămînță de porumb tratată, pericolul clocirii este foarte redus. Experiențele efectuate pe această linie au dus la concluzia că porumbul se poate semăna cînd în sol sînt 6 grade C. De aceea, condițiile favorabile existente în această primăvară trebuie folosite la maximum.

— Aceste condiții favorabile sînt asigurate numai de încălzirea timpurie a vremii?

— Nicidecum. Factorului temperatură i se adaugă și o umiditate favorabilă. În majoritatea zonelor din țară există în momentul de față o mare rezervă de apă în sol, capacitatea de cîmp fiind asigurată (cu excepția zonelor din est), încă din luna februarie.

În sudul și vestul țării temperaturile ridicate pot determina însă o pierdere rapidă a acestei umidități, în primul rînd în stratul de sol de la suprafață. Întîrzierea însămînțării porumbului ar face ca sămînța să fie îngropată în acest strat uscat, unde nu are condiții de germinare decît după primele ploii. În acest mod plantele s-ar dezvoltă, în prima lor fază, în condiții de temperaturi ridicate, perioada de înflorire s-ar suprapune cu cea de secetă, cînd polenul are o viabilitate redusă iar stigmatul receptivitate slabă. Ca urmare, mulți știuleți pot rămîne incomplet acoperiți de boabe. Aseme-

Temperatura solului la adîncimea de 10 cm. 31 Martie 1970.

Folosirea maselor plastice a deschis o etapă nouă pentru legumicultură, determinând o creștere vertiginoasă a suprafețelor ocupate de culturi protejate.

Sistemele folosite sînt foarte diferite: de la protejarea individuală a plantelor și pînă la cuprinderea citorva hectare sub un singur acoperiș. La început, legumicultorii din țara noastră au folosit mai mult tunele simple de polietilenă, protejînd 1—2 rînduri de plante. Aceste construcții necesită investiții relativ mici și dau rezultate bune în cazul culturilor cu talie mică și perioadă de vegetație scurtă.

Tunelele nu se pot folosi însă la plantele cu talie înaltă (vinete, tomate etc) și reclamă un consum mare de forță de muncă pentru aerisirea zilnică. S-a trecut, de aceea, la construirea de adăposturi mai înalte, extinzîndu-se aproape în exclusivitate serele-solar.

În cele mai multe construcții realizate în anii anteriori, cu înălțimi și distanțe între stîlpi care nu permit mecanizarea, amplasate pe terenuri care nu au fost nivelate, aplicarea unor tehnologii superioare, adecvate culturilor respective s-a dovedit deosebit de dificilă. În noul tip de solar, I.C.P.L.F., din stîlpi de beton armat, coame din țevă și polietilenă tensionată, în blocuri de 1—6 ha, neajunsurile menționate mai sus sînt eliminate. Înălțimea construcției — de 1,80 m la dolii — permite folosirea cu ușurință a tractorului legumicol, iar lățimea de 6 m a traveelor asigură și mecanizarea unor lucrări de întreținere. Polietilena poate fi întinsă cu foarte mare ușurință, fără a mai fi legată sau cusută. În prezent, asemenea solarii construite în complexe de cite 10 ha și organizate ca ferme de producție ocupă o suprafață totală de circa 700 ha.

Experiența cîștigată pînă acum va trebui extinsă. Noile construcții ce vor fi realizate anul acesta — sînt prevăzute 880 ha — se vor amplasa pe terenuri nivelate și amenajate pentru irigație. Se vor construi complexe mari, compacte, cuprinzînd, eventual, în perimetrul lor și solarile vechi, existente. Unele unități vor ajunge astfel să dețină 10—50 ha de solarii.

Avantajele cultivării de legume în solarii se cunosc; aceste avantaje se obțin în mod sigur, în condițiile respectării cu strictețe a tehnologiilor specifice fiecărei culturi.

Tomatele

Acoperirea solarului cu polietilenă cît mai devreme posibil permite zvîntarea solului și ridicarea temperaturii acestuia cu 3—4° față de solul neacoperit. Terenul astfel zvîntat se poate mărunți în condiții bune prin frezare, cu una din frezele adaptate pentru sere, în agregat cu tractorul L 400 sau V 400. La modelare, se folosește mașina MMS-2,8 sau rarița.

Pentru a ridica și mai mult temperatura solului, se recomandă mulcirea cu folii de polietilenă. Folia poate fi întinsă înainte de plantare și perforată la plantare sau se întinde după plantare printr rîndurile de tomate. Peste polietilenă este bine dacă se așează un mulci de paie, mușchi de pămînt, frunze etc. Sub acest dublu mulci, solul se încălzește și se menține umed și afînat, ne mai fiind necesare lucrările de întreținere.

Plantarea răsădurilor de tomate în solarii trebuia să se afle în plină desfășurare, lucrarea puțînd începe de îndată ce în sol s-au realizat minimum 7—8°C. Bine au procedat, deci, unitățile din județele Ilfov, Teleorman, Dolj, Brăila, Bihor, Timiș, care au plantat pînă acum peste 500 ha. Lucrarea va trebui intensificată pentru a se încheia pînă la 5—10 aprilie în județele sudice și vestice și pînă la 15—20 aprilie în celelalte județe. Se vor folosi neapărat răsăduri viguroase, de 50—60 de zile, de bună calitate și produse în ghivece nutritive, cît mai energic călitate.

În timpul transportului — în lădițe, cu remorci tractate de tractorul L-400 sau cu căruțele — răsădurile se feresc de frig, prin acoperire cu polietilenă, rogojini etc.

În solarile tip I.C.P.L.F. unde traveea este de 6 m, se plantează 8 rînduri de răsăduri, în benzi de 75+50 cm și la distanță de 30—40 cm între plante pe rînd. Se realizează, astfel, 40 000—50 000 de plante la hectar. Densitatea depinde însă de solul cultivat și de durata ciclului de vegetație: pentru producții extratimpurii, cînd se folosesc Nr 10 x Bizon, Delicates, Export II, Augeshaz, plantarea se face la 30 cm pe rînd; soiurile Money d'or, Money maker, se plantează la 40 cm pe rînd.

Plantarea se face în cuiburi. Dacă solul e umed și răsădul udat înainte, nu mai e nevoie de o udare imediat după plantare. Dacă este însă necesară, udarea se face numai la cuib, cu apă avînd cel puțîn temperatura solului. În timpul diverselor lucrări se recomandă să nu se calce pe brazde, ci pe rigole. Dacă se calcă, imediat după plantare solul se afinează cu sapa Wolf și nu cu grebla.

Pentru grăbirea dezvoltării culturilor, tomatele din solar pot fi acoperite cu

tunele din polietilenă, așezate pe nulele sau rame ușoare, nefiînd solicitate de vînturi. Se realizează, astfel, față de exterior o diferență de temperatură în plus de cel puțîn 6—7°C în aer și 7—9°C în sol. În acest fel, culturile nu sînt în pericol, chiar dacă afară se înregistrează -2° pînă la -3°C.

Pentru **palisarea culturii** nu se recomandă folosirea de araci, deoarece sînt scumpi. Orice alt sistem este mai eficient din punct de vedere economic. Se pot folosi, astfel, spalieri din sîrmă sau palisarea cu sfoară legată de coletul plantei și agățată apoi de o sîrmă fixată la o înălțime de 1,8—2 m.

După plantare, se completează eventualele goluri, se afinează solul (cînd nu se mulcește) prin 5—8 prașile, se sparge crusta după fiecare udare.

Copilitul se execută cînd apar lăstarii axiali și aceștia au o lungime de circa 2—3 cm. În mod normal se repetă la fiecare 10 zile.

O lucrare obligatorie și, de obicei, neglijată, este **menținerea plantelor în poziție verticală**, prin răsucirea la timp pe sfoară sau legarea de spalier. Plantele ridicate după ce au fost lăsate întii să se tîrască pe sol suferă; și rup florile, fructele sau chiar tulpina.

Cîrnîlul se execută în funcție de soi și

circa 1 000 l/ha. Se stropește fiecare plantă în parte, începînd de la margine spre aleea de circulație.

Zilnic se face **polenizarea** florilor cu ajutorul atomizorului sau prin scuturarea sîrmelor de susținere a plantelor sau a spalierului.

În ultima vreme se recomandă folosirea stimulatorilor 2,4 D (în concentrație de 10 mg/l) sau BNA (50 mg/l), pulverizîndu-se soluția proaspătă numai pe inflorescențe, cînd au 5—6 flori încă nedeschise. Se poate aplica și îmbăierea, floarea cu floare însoțită de scuturare imediată prin izbire ușoară cu degetul.

Temperatura se menține cît mai constantă printr-o **aerisire rațională**. În primele săptămîni după plantare, aerisirea se face în zilele cînd temperatura se ridică la peste 25° C și numai dacă umiditatea atmosferică este ridicată. Nu se ține însă prea mult deschis. Se aerisește mai puternic cînd se ajunge ziua la peste 28° C. Se au în vedere numai indicațiile termometrului la nivelul plantelor și nu aprecieri după alte criterii.

În lunile mai-iunie, solarul nu se lasă deschis noaptea, ci se închide seara, înainte de răcirea solului. În perioada de vară — iunie, iulie și august — descope- rirea solarului este interzisă cu desăvîrșire.

la 4—5 inflorescențe și se încheie la sfîrșitul lunii iunie. Se plantează apoi din nou în prima decadă a lui iulie, recoltîndu-se în septembrie, octombrie și noiembrie. Se obțin 35—40 t/ha în primul ciclu — cu o valoare ridicată a producției care se încadrează ca extratimpurie — și 15—20 t/ha, fructe coapte în al doilea ciclu.

Ardeiul gras

Cultura a fost mai puțîn practică pînă acum la noi în țară. Se recomandă **soiurile** De Danube și Uriaș de California, foarte productive și mult solicitate la export.

Terenul se pregătește în același mod ca la tomate. Se folosește răsad produs în ghivece nutritive de 10 x 10 m, pentru a putea fi plantat mai mare (60—70 de zile) cînd apar butonii florali.

Se plantează în a doua decadă a lunii aprilie, cînd solul atinge o temperatură de 14—16° C.

În solarul tip I.C.P.L.F., se plantează pe 8 rînduri, ca și la tomate, la distanțe de 50—60 cm pe rînd, realizîndu-se o densitate de circa 25 000 de plante la hectar.

Mulcirea și lucrările de întreținere sînt aceleași ca în cultura tomatelor.

Palisarea se realizează cu ajutorul a 3—4 sfori, care se leagă de baza tulpinii, iar la partea superioară de sîrme montate special în acest scop, care sînt susținute de scheletul solarului.

Se recoltează de 1—2 ori pe săptămîna, alegîndu-se fructele suficient de dezvoltate și tari.

Pătlăgelele vinete

Se utilizează soiurile Delicia și Pana Corbului. Răsadul — în vîrstă de 60—70 de zile — se plantează 8 rînduri pe o travee la distanța de 45—50 cm pe rînd asigurîndu-se o densitate de 30 000—32 000 de plante la hectar. **Sistemul de susținere** este același ca la ardei, plantele conducîndu-se cu 3 lăstari. Cultura se întreține prin lucrări de copilire, eliminare a fructelor diforme etc.

La fertilizarea de bază nu se folosește gunoi de grajd proaspăt, ci se folosește fermentat — circa 40—50 t/ha, 500 kg/ha de superfosfat și 150 kg/ha de îngrășăminte potasice. Faza se aplică 300—400 kg/ha de azotat de amoniu și 150—200 kg/ha de sare potasică.

Combaterea bolilor și dăunătorilor are o mare importanță întrucît temperaturile ridicate și uscăciunea favorizează atacul păianjenului roșu și al afidelor, iar umiditatea — al agenților patogeni. Se aplică stropiri cu Folidol (în concentrație de 0,05—0,1% de 2 ori pe lună), Ortocid 50 (0,2—0,3%), Maneb (0,25—0,3%) și Parathion (0,1—0,2%).

Castraveții

Soiurile recomandate pentru cultura castraveților în solarii sînt de Arad și de Bistrița. Pentru fertilizarea de bază se utilizează 50—60 t/ha de gunoi de grajd, 500—600 kg/ha de superfosfat, 200—300 kg/ha de sare potasică.

În solar e necesară o umiditate minimă de 75—80 la sută care se asigură prin udări cu 500 mc/ha, la interval de 4—5 zile și o temperatură minimă de 15—16° C.

Răsadul, în vîrstă de 40—45 de zile, se plantează la distanțe de 120/50 cm, asigurîndu-se o densitate de 16 000 plante/ha.

În timpul vegetației se execută următoarele lucrări: mulcirea cu un amestec de pămînt, mranită sau paie, ciupirea plantelor pentru asigurarea ramificațiilor de ordin superior, eliminarea lăstarilor sterili, a frunzelor îngălbenite și a fructelor care nu se dezvoltă normal, 2—3 fertilizări faziale cu îngrășăminte chimice în concentrație de 0,5—0,8% (azotat de amoniu 100—150 grame, sulfat de potasiu 150—250 grame, superfosfat 200—250 grame, sulfat de magneziu 50—150 grame, microelemente), care se administrează în cantitate de 10 litri de soluție la 4—5 plante. Combaterea bolilor și dăunătorilor preventiv și curativ se face cu Morestan 0,07—0,1%, Ortocid 0,2—0,3%, Folidol 0,1%, Ecatox 0,1%.

Varza timpurie

În solarii se realizează cu bune rezultate și culturi de varză timpurie, folosîndu-se soiurile Dittmark și Prima recoltă. Plantarea se face pe brazde ușor ridicate la distanțe de 30/30 cm, realizîndu-se o desime de circa 83 000 plante la hectar.

Data plantării depinde de condițiile de climă ale fiecărui an. În general este economică plantarea în jur de 5—10 martie.

În cursul perioadei de vegetație se aplică toate lucrările de îngrijire, inclusiv aerisirea sistematică, specifice culturilor practicate în solarii.

ÎN SOLARII

Producția este condiționată de respectarea tehnologiei fiecărei culturi

Ing. Ion CEAUȘESCU

secretar general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

de durata de vegetație a culturii: 3—4 inflorescențe, în cazul hibridilor F₁ sau la 8—12 inflorescențe, în cazul soiurilor Money maker și Money d'or.

Defolierea constă în îndepărtarea frunzelor cînd îmbătrînesc, începînd cu cele de la bază. Se poate ajunge cu defolierea pînă la primul ciorchine de jos, cînd acesta începe să se pîrguiască, dar nu se vor depăși ciorchinii nerecoltați. Prin această operație se asigură aerisirea plantelor și este ușurată recoltarea.

Irigarea se face pe rigole, cît mai tîrziu după plantare (pentru a nu răci solul) și apoi ori de cîte ori este nevoie, la interval de 5—7 zile, cu norme de 300—500 mc/ha în funcție de umiditatea solului și condițiile climatice.

Fertilizarea în timpul vegetației se face cu îngrășăminte chimice: 500—600 kg/ha de azotat de amoniu și 300—500 kg/ha de sare potasică sau sulfat de potasiu. Aceste îngrășăminte se administrează în etape, începînd cu cantități mici — de 30—50 kg/ha și pînă la 100—150 kg/ha.

Prima îngrășare se face după fructificarea primei inflorescențe, repetîndu-se apoi la 10—12 zile. Pentru o mai bună distribuire, îngrășămintul se introduce în apa pentru irigație.

Se pot folosi și îngrășăminte organice: must de grajd diluat 1 : 10 sau gunoi de grajd bine fermentat, introdus în apa de irigație, 5—8 t/ha la un irigație.

Pentru **combaterea eficientă a bolilor și dăunătorilor**, producătorii trebuie să fie permanent pregătiți cu substanțele și utilajele necesare, pentru orice intervenție. Se utilizează, de la caz, zeamă bordaleză 0,75%, Zineb 0,3%, Ecatox 20—0,15%, Ecatox 50—0,06%, folosindu-se

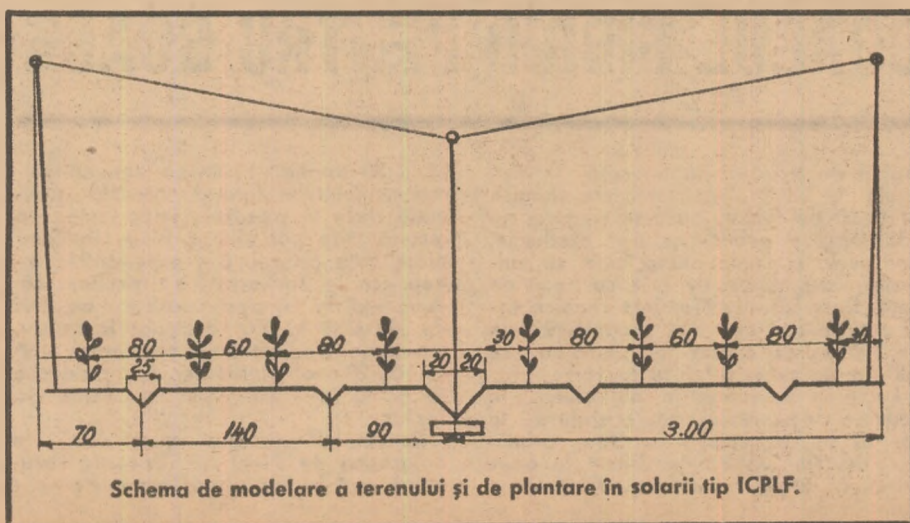
Lumina existentă în solarii, începînd din lunile martie-aprilie, este, în general, suficientă pentru a asigura fructificarea normală a tomatelor. Totuși, se ivesc perioade cu nebulozitate pronunțată, de durată, însoțite de temperaturi scăzute și umiditate ridicată, cînd se recomandă folosirea stimulenților, cu respectarea indicațiilor de mai sus. În afara unor astfel de cazuri, stimulatorii nu se vor aplica deoarece duc la deformarea fructelor făcîndu-le inaptele pentru export.

Recoltarea se face manual, îndată ce primele fructe își schimbă colorația prezentînd o pată roz la punctul pistilar. O presortare în timpul recoltării, pentru separarea fructelor mărunte sau depreciate, contribuie la sporirea randamentului mașinilor de sortat. Se recomandă efectuarea sortării, calibrării și ambalării în mod centralizat, în hale cu posibilități de mecanizare a operațiilor, utilizîndu-se următorul flux tehnologic: recepția produselor, sortarea calitativă și pe culori, calibrarea, ambalarea în lăzi de 6 kg sau de 10 kg, egalizarea lădițelor, aplicarea copertinei sau banderolei, lotizarea pe calibre.

Eficiența economică. În solarii se pot realiza fie o singură cultură prelungită pe an, fie două culturi.

În primul caz, se folosesc soiurile Money maker sau Money d'or; plantarea se face la sfîrșitul lui martie — începutul lui aprilie, și se recoltează din jumătatea lunii iunie pînă în octombrie, obțînîndu-se 70—90 t/ha.

În cel de-al doilea caz, se recomandă hibridii FI (10xBizon, Delicates ș.a.), cultura plantată în martie-aprilie, se cîrnește

Baza furajeră — factor hotărîtor în creșterea intensivă a animalelor

„O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînețelor, a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Acestea reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazei furajere”.

(Din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970.)

PAJIȘTILE, IMPORTANTĂ SURSĂ DE FURAJE CE TREBUIE VALORIFICATĂ LA POTENȚIALUL SĂU REAL

Așa cum s-a subliniat la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., asigurarea unor producții sporite de lapte, carne, ouă și lînă, presupune — pe lângă mărirea efectivului de animale — crearea unei baze furajere suficiente, ieftine și de calitate. În acest domeniu nu întotdeauna s-au luat măsurile cele mai corespunzătoare. Cu toate că la fiecare sfîrșit de an, multe unități agricole își întocmesc balanțe furajere echilibrate — pe hîrtie — totuși o mare parte din ele, și în special cele din zona de deal și munte cu pajiști întinse, trebuie să-și procure furaje din zona de șes pentru a-și asigura scoaterea animalelor din iarnă.

Dacă în anii din urmă, producțiile cele mai mari de lapte și carne se obțineau din zonele de deal și munte, unde creșterea animalelor era mai dezvoltată decît în zonele de șes, astăzi, din păcate, se constată că producțiile cele mai mici în sectorul zootehnic se obțin tocmai în aceste zone. Analizînd situația de fapt, nu putem spune că în zona de deal și munte avem oameni mai puțin pricepuți ca altădată, sau că fondul biologic al animalelor, adăposturile etc. sînt mai puțin corespunzătoare. Cauzele, după părerea mea, trebuie căutate în felul cum se asigură furajele în cele două zone comparate.

În general, se poate spune că în zona de cîmpie, din dorința de a se produce cît mai multe furaje pe unitatea de suprafață, pajiștile slab productive au fost, în bună parte, desțelenite, majoritatea furajelor asigurîndu-se din culturi anuale sau perene. În zona de deal și munte, unde terenurile sînt mai puțin fertile, pajiștilor li s-a acordat și

li se acordă încă o atenție mai mică, toate eforturile fiind îndreptate spre culturile de cîmp, pe care de altfel este și aplicată cea mai mare parte a îngrășămintelor organice și chimice, în special. Datorită concepției că „iarba crește ori unde”, la o bună parte din pajiștile cele mai productive li s-a schimbat, fără discernămint, destinația pentru cultura de cîmp, compensația realizîndu-se, în cele mai multe cazuri, cu terenuri neproductive.

Trebuie să recunoaștem că, deși pajiștile ocupă o suprafață de 4,2 milioane de hectare, reprezentînd, ca potențial, o adevărată avuție națională naturală, ele au fost prea mult neglijate. Din această cauză, producția pajiștilor nu numai că a bătut pasul pe loc, dar în unele zone a scăzut îngrijorător, lipsind dezvoltarea zootehnică de cea mai ieftină bază materială.

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind organizarea direcțiilor agricole de pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare județene, avem convingerea că situația se va schimba radical. Această Hotărîre prevede înființarea, în subordinea direcțiilor agricole județene, a unor unități specializate pentru întreținerea și exploatarea pajiștilor din zona de deal și munte, unități care se vor finanța de la buget, urmînd ca după doi-trei ani, ele să funcționeze pe principiul gestiunii economice proprii.

O altă măsură luată recent de conducerea de partid și de stat — măsură pe care specialiștii au apreciat-o în mod deosebit — a fost înființarea Stațiunii centrale pentru cultura pajiști-

lor, instituție de cercetare care va avea sarcina să elaboreze cele mai bune soluții pentru cultura diferitelor tipuri de pajiști, metodele raționale de folosire a lor, în condițiile unei agriculturi moderne.

Sîntem siguri că, punînd în valoare acest sprijin concret, intensificînd efortul pe linia activității practice și de cercetare, ameliorarea pajiștilor va constitui în viitorul cel mai apropiat o bază materială sigură de sporire a producției zootehnice.

Pentru a nu se irosi în mod neeconomic fondurile bănești și forța de muncă, considerăm că mai întîi este necesară organizarea unui recensămint al pajiștilor, pentru a se putea stabili cu precizie suprafețele reale și calitatea lor. Considerăm, de asemenea, că cea mai mare atenție trebuie să o acordăm celor mai corespunzătoare suprafețe, aici să ne îndreptăm forțele. Din rezultatele obținute în stațiunile experimentale agricole și în întreprinderile agricole de stat, rezultă că mijlocul cel mai eficient de sporire a producției pajiștilor este fertilizarea. Că „iarba nu crește singură” — așa cum mai cred încă unii — o dovedește experiența de la combinatul de pășunat Batur-Talpas, județul Bihor, pășunile-model Dealul Sasului-Argeș, ferma Lucina a I.A.S. Suceava, I.A.S. Codlea-Brașov și Șura Mică-Sibiu, precum și rezultatele stațiunilor experimentale agricole.

În privința eficienței economice a aplicării îngrășămintelor azotoase la diferite culturi, din rezultatele obținute la noi și confirmate pe plan mondial, rezultă că pajiștile folosesc 2/3 din îngrășămintele aplicate. La Stațiunea experimentală Livada, 1 kg de azot, substanță activă, aplicat la pășuni, asigură un spor de 60 kg de iarbă care, valorificată prin animale, echivalează cu cel puțin 10 litri de lapte.

Tehnologia folosirii îngrășămintelor chimice pe pajiști este simplă. O pajiște care are în compoziția sa 100% plante din familia gramineelor folosește azotul aplicat în procent de 72%, pe cînd o pajiște cu peste 50% leguminoase perene folosește azotul numai în procent de 7,6%. La pajiști, fertilizările se pot face în tot cursul anului, cu condiția unui regim corespunzător de precipitații. Epoca aplicării îngrășămintelor poate să constituie, deci, un instrument în egalarea producției de masă verde pe o perioadă cît mai lungă.

Mai trebuie spus că, în anumite zone ale țării, acțiunile de îmbunătățire a pajiștilor nu au tînut cont de urgența, utilitatea și economicitatea lucrărilor de investiții. Au fost situații, în unele zone din nordul Munteniei sau al Transilvaniei unde s-a considerat că lucrarea de primă urgență este tarlalizarea cu garduri din prefabricate din beton sau lemn cu 4—5 rînduri de sîrmă ghimpată, pentru ca după realizarea

investiției, destul de costisitoare, să se constate că nu sînt îngrășămintele pentru a se fertiliza pajiștea. Considerăm că, în ordinea urgențelor, pentru a contribui la creșterea eficienței economice a lucrărilor de investiții pe pajiști trebuie să se aibă în vedere următoarele obiective principale:

— Identificarea unor trupuri mari de pășune în apropierea fermelor zootehnice care să nu necesite, pe timp de vară, alte adăposturi pentru animale. În multe cazuri a existat tendința ca fiecare pășune să aibă adăposturi de vară cît mai solide a căror valoare se apropia de cea a grajdurilor. Specialiștii care au avut ocazia să viziteze țări cu pajiști întinse, au putut constata că animalele sînt întreținute și vara, și iarna în grajduri amplasate în apropierea pășunii. Dacă la noi în țară, în mod cu totul excepțional, pe pășunile de munte, îndepărtate, este justificată executarea unor adăposturi ieftine din resurse locale, în zona de deal trebuie să tindem spre dezvoltarea și creșterea sectorului zootehnic nu în comune și sate, ci pe masive de pășuni unde să fie asigurate toate condițiile.

— Întocmirea unui plan de fertilizare prin care să se asigure masa verde, în mod eșalonat, în toată perioada de pășunat.

— Stabilirea drumurilor de acces a animalelor pe pășune, fie prin garduri fixe, fie electrice. Practica de pină acum, de a tarlaliza tot ce se numește pășune, fără a se ține cont de eficiența economică și rolul practic al tarlalizării trebuie abandonată, după părerea noastră. Pentru anumite masive de pajiști valoroase, cu producții mari, îndepărtate de centrele populate, cu drumuri de acces slabe și cu crescători de animale mai puțin îndemînată, sigur că este justificată tarlalizarea cu garduri fixe, ea servind și ca un mijloc de obișnuire, de educare, a crescătorilor de animale.

Considerăm util ca acum, la început de drum, cînd unitățile specializate pentru întreținerea și exploatarea pajiștilor sînt în curs de înființare, să fie folosite cît mai eficient rezultatele Stațiunii centrale de cercetări pentru cultura pajiștilor de la Măgurele-Brașov, precum și rezultatele practice ale unor întreprinderi agricole de stat care au dovedit în mod concret, pe suprafețe mari, că pajiștile pot să-și dubleze ușor producțiile de masă verde. Într-un sistem de folosire rațional, această imensă bogăție naturală, nepusă încă în valoare, poate deveni în scurt timp principala sursă de furaje, ieftine și de calitate.

Ing. Aurel LAPUȘAN

membu corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul Stațiunii experimentale agricole Livada, județul Satu Mare

Condițiile foarte puțin favorabile de mediu fac ca sortimentul plantelor cultivate pe terenurile nisipoase din stînga Jiului, în regim neirigat, să fie foarte redus. Una din plantele care pot valorifica bine aceste condiții este sorgul hibrid pentru boabe. Datorită capacității sale de a rezista la temperaturile ridicate înregistrate pe nisipuri și perioadelor frecvente și lungi de secetă care apar, precum și pretențiilor mici față de fertilitatea solurilor, sorgul reușește să crească și să dea producții bune chiar pe nisipurile semimobile din această zonă.

Cultivat pe o suprafață experimentală de 5 hectare, la stățiunea Timburești, sorgul a dat în ultimii ani producții cuprinse între 2700 și 7400 kg la hectar.

Cercetările efectuate la Timburești au permis elaborarea agrotehnicii sorgului pentru nisipurile din stînga Jiului. În culturile comparative cu soiuri și hibrizi de sorg pentru boabe, foarte productivi s-au dovedit hibrizii de sorg autohtoni F-31 și F-44. Este mai indicat, totuși, a se cultiva hibridul F-31 care eliberează terenul devreme și permite pregătirea terenului în bune condițiuni. Hibridul de sorg F-44, deși este ceva mai productiv, eliberează terenul mai tîrziu și, în plus, produce unele neajunsuri la păstrarea recoltei în depozite datorită umidității mai mari a boabelor la recoltare.

În ceea ce privește locul în rotația culturilor, sorgul hibrid pentru boabe se poate cultiva atît după păioase (secară, grîu), cît și după prășitoare (pepeni verzi și furajeri, porumb etc). După sorg trebuie să alegem cu mare atenție planta care urmează în cultură deoarece solul rămîne secătuit în apă

și sărăcit în substanțe chimice ușor asimilabile.

Nisipurile din stînga Jiului sînt foarte sărace în elemente nutritive și în special în azot. Orice măsură care duce la îmbogățirea lor în elemente nutritive are repercusiuni favorabile asupra recoltei. Aplicarea îngrășămintelor chimice cu azot duce la sporuri de recoltă de 10—15 kg boabe pentru 1 kg de azot, substanță activă, în funcție de con-

vorizează spulberarea nisipului nu s-a dovedit necesară nici din punctul de vedere al sporirii producției. De asemenea nu este eficientă nici pregătirea terenului prin două arături, efectuate vara și toamna sau vara și primăvara întrucît sporurile de producție obținute fiind mici nu acoperă cheltuielile efectuate în plus.

Epoca optimă de semănat a sorgului pe nisipurile din stînga Jiului este între

O PLANTĂ DE NISIPURI

SORGUL HIBRID PENTRU BOABE

litatea de îngrășămint aplicată și condițiile de climă. Îngrășămintele chimice cu bază de fosfor, aplicate singure, nu aduc sporuri economice de producție, dar devin eficiente atunci cînd se administrează alături de cele cu bază de azot. Doza de îngrășămintă chimice care s-a dovedit cea mai economică este de 300 kg de azotat de amoniu cu 200 kg de superfosfat la hectar.

Lucrările de pregătire a solului, în vederea semănatului, sînt: arătura la 26—28 cm, toamna tîrziu sau primăvara devreme, urmată de discuit la adîncimea de 8—10 cm înainte de semănat. Arătura de vară, pe lângă faptul că fa-

20 și 30 aprilie. Grăbirea sau întîrzierea semănatului față de această perioadă duce la pierderi importante de recoltă care pot ajunge pînă la compromiterea culturii. Din experiențele întreprinse la Timburești a rezultat că, semănînd la 10 aprilie avem pierderi de 300 pînă la 500 kg boabe la hectar, iar atunci cînd întîrziem semănatul pînă la 10—20 mai pierderile de producție se ridică la 1500—2000 kg boabe la hectar.

Semănatul este bine să se facă la adîncimea de 8—10 cm. Dacă se seamănă mai la suprafață, semințele pot fi luate de vînt, odată cu spulberarea

nisipului foarte frecventă primăvara, sau datorită uscării foarte rapide a nisipului, ele nu mai găsesc în sol apa necesară încolțirii și răsării.

Desimea optimă la hectar — 150.000—200.000 plante — se asigură folosind 10—15 kg de sîmînță la hectar. Semănatul este indicat să se facă cu mașina de semănat S.P.C.-6, prevăzută cu discuri cu alveole pentru sorg, la distanță de 80 cm între rînduri.

În ceea ce privește lucrările de întreținere se recomandă 2—3 prașile mecanice și 2—3 prașile manuale, pe rînd. Cercetările de la Timburești au scos în evidență că pe solurile mai îmburuienate sînt indicate 2 prașile manuale și 3 prașile mecanice. Prașila a 3-a mecanică este bine să se facă cu viteză mai mare astfel ca pe rînd să fie aruncat nisip și să se realizeze o ușoară bilanare. Nisipul aruncat pe rînd produce asfixierea buruienilor și îmbunătățește regimul termic al solului.

Datorită faptului că sorgul este atacat de afide sînt necesare 1—2 stropiri cu insecticide. Rezultatele cele mai bune s-au obținut atunci cînd s-au folosit produse pe bază de etilparation în concentrație de 0,08 — 0,1 la sută.

Avînd în vedere producțiile mari ce se pot obține, chiar și în anii secetoși, comparativ cu porumbul, și importanța furajeră a recoltei, sorgul hibrid pentru boabe trebuie extins în cultură pe nisipurile neirigate din stînga Jiului.

Ing. Ion CHICHEA

Stațiunea experimentală Timburești a Universității din Craiova.

ÎN JUDEȚUL GALAȚI

START ÎN REDRESAREA ZOOTEHNIEI

Am pășit pragul sediului Direcției agricole a județului Galați la numai o zi după ce — potrivit indicațiilor conducerii de partid și de stat — se hotărâse ca, în fiecare județ, colective formate din cei mai buni specialiști din instituturile de cercetări și învățământ superior, din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și din alte instituții subordonate acestuia, să se deplaseze pe teren pentru a analiza și sprijini efectiv organele agricole locale la defalcarea și concretizarea pe obiective a măsurilor de importanță deosebită prevăzute în cele două programe naționale dezbătute la recenta Plenară a C.C. al P.C.R.

La Galați, colectivul de care aminteam tocmai se pregătea să înceapă lucrările. Înainte de aceasta am putut, totuși, discuta cu ing. Iulian PETRESCU, director adjunct al direcției agricole, în legătură cu „startul” luat, în anul în care ne aflăm, pentru redresarea zootehniei.

— Trebuie să recunoaștem că nu stăm strălucit, ne arată interlocutorul. Neajunsurile perpetuate ani de-a rândul, îndeosebi în ce privește asigurarea necesarului de furaje, în organizarea și funcționarea sectorului zootehnic și-au pus amprenta în producțiile obținute, care sînt sub posibilitățile reale. Că putem mai mult o dovedesc rezultatele unui număr tot mai mare de cooperative agricole care — dacă mă refer numai la laptele de vacă — obțin, în medie, peste 2 500 de litri, față de 1 500 de litri cît s-a obținut anul trecut, în medie, pe județ. Și, ca să vă convingeți, v-aș sugera să vizitați și să analizați activitatea a două cooperative vecine. Smîrdan și Schela, apropiate ca posibilități și condiții, dar depărtate ca rezultate.

— Dacă așa stau lucrurile, cum acționați pentru sprijinirea și întărirea cooperativelor agricole cu o situație economică mai slabă?

— Un reviriment, remarcă ing. Petrescu, l-a constituit trecerea la înființarea fermelor — unități organizatorice de bază în producția vegetală și animală. Din 98 de cooperative existente în județ, în 78 s-au înființat ferme zootehnice, cărora li s-au dat în primire furajele, animalele și terenul. O dată cu realizarea acestei acțiuni, în unități mai slab dezvoltate au fost instalați ca ingineri șefi și șefi de ferme

cei mai buni specialiști. Împreună cu conducerea cooperativelor, direcția agricolă a analizat amplasarea culturilor furajere, asigurându-se terenuri care să garanteze obținerea unor producții maxime. Nu vom putea echilibra balanța furajeră decît în condițiile în care vom obține 50 000 kg de masă verde, 30 000 kg de siloz și 4 500 kg de fin la hectar.

Din discuția purtată am aflat, de asemenea, că și în județul Galați, cooperarea intercooperatistă prinde viață. La Fundeni, lucrările complexului în care se vor îngrășa anual 30 000 de berbecuți sînt destul de avansate; la Independența se va realiza un complex industrial cu o capacitate de 30 000 porci grași pe an; la Tulucești, Independența, Cucu și Băleni s-au organizat stații intercooperatiste de premestecuri de furaje în care se vor prelucra zilnic cel puțin 80 tone de materie primă. A fost concentrată, de asemenea, și acțiunea de incubație. Șase centre județene, cu o capacitate totală de 160 000 de ouă pe serie, vor asigura obținerea, în acest an, a unui milion de pui. Din păcate însă, din lipsă de ouă, pînă acum nu s-au scos decît 80 000 de pui, adică 8% din cît s-a prevăzut.

În cooperativele agricole din județul Galați numărul vacilor și junincilor va trebui să sporească, pînă la 31 decembrie, cu 4 000. Așa cum aprecia și ing. Petrescu, oprirea pentru prăsilă a întregului efectiv de vițele va crea disponibilități pentru sporirea efectivului și pentru înlocuirea reformelor. Față de 3 438 în anul 1969, în anul în curs umează să fie montate peste 7 000 de vițele. Pînă în prezent însă, planul propus nu s-a realizat decît în proporție de 10%.

Am vizitat cele două cooperative amintite: Smîrdan și Schela.

În 1969, de pildă, în timp ce la Smîrdan s-au obținut doar 1 117 litri, în medie, de la fiecare din cele 395 de vaci furajate (660 litri fără consumul vițelilor), la Schela s-au obținut cîte 2 500 litri. Fără a mai înșira lista celorlalți indicatori din zootehnie — net superiori la Schela — amintim că bilanțul anului 1969 s-a încheiat, la această din urmă unitate, cu un venit de 9 893 000 lei din care 44% din zootehnie fapt care a permis ca valoarea

zilei-muncă să se ridice la 30 lei, față de numai 9 lei la Smîrdan.

— Pe lângă producțiile mari obținute în producția vegetală, izvorul acestor venituri — ne arată ing. șef Ion ȘERB, care lucrează de 11 ani în cooperativa din Schela — îl constituie și cele 377 tone de carne, 4 240 hl. de lapte, 3 900 kg de lînă și alte produse livrate statului anul trecut.

Am consemnat cîteva din măsurile întreprinse an de an la Schela. Aici, 406 hectare din cele mai productive terenuri — din care peste 100 irigate — sînt cultivate cu furaje. Agrotehnica aplicată, structura plantelor, asigură producții mari și ieftine. Alimentație bine echilibrată, diferențiată pe specii și categorii de animale. Adăposturi construite gospodărește, solide, sănătoase, pretabile la introducerea mecanizării. Apa adusă la iesle. Grijă pentru calitatea turmei. Întregul efectiv de vaci, tînăr, cu reale aptitudini productive provine din prăsilă proprie. Defalcarea științifică a întregului plan de producție pe grupe și oameni, Distribuție stimulativă, în funcție de calitatea muncii și de rezultatele obținute. La Schela, cooperatorii iubesc vitele, le cresc și în gospodăriile lor personale. Din 700 de familii peste 300 au cîte o vacă. În 1969, de pildă, ei au livrat statului 2 700 hl de lapte și 300 de taurine tînere îngrășate la greutatea de peste 300 kg. fiecare. Au fost și sînt sprijiniți de consiliul de conducere. Fiecare din ei au în lotul dat în folosință o suprafață, cît de mică, cultivată cu lucernă.

La Smîrdan, lucrurile au stat diame-

tral opus. Neglijența și dezordinea se cuibărise în toate sectoarele de activitate. Unitatea și-a ales o altă conducere. Noul președinte, ing. Tănăsache Daraban, un specialist cu multă experiență, șeful de ferme, aleși tot dintre cei mai buni specialiști, sînt hotărîți să schimbe radical situația

Îmbrăcînd în haine noi un vechi proverb românesc, ing. Tănăsache ne spunea: „Cu animalele vom alunga sărăcia!” Într-adevăr, după o perioadă relativ scurtă, strădaniile se măsoară prin rezultatele obținute, modeste la început, dar promițătoare. În primul trimestru al acestui an, cooperativa a livrat statului 686 hl de lapte, mai mult decît dublu față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Iată și cîteva din măsurile luate. Sectorul zootehnic a fost încredințat celor mai sîrguincioși oameni din cooperativă. Mașinile pentru prepararea hranei au fost electrificate.

În urma controlului efectuat 48 de vaci, care de 6 ani nu dădeau picătură de lapte, au fost reformate și înlocuite. Dacă pînă nu de mult doi oameni adăpau de la o fîntînă cîte 100 de vaci, cu sprijinul I.A.S. Smîrdan apa a fost adusă la jghlaburi, instalate deocamdată în apropierea grajdurilor.

Am relatat doar o parte din măsurile tehnico-organizatorice întreprinse la Smîrdan pentru redresarea sectorului zootehnic. Ele pot constitui un bun exemplu pentru multe unități care au uitat că, atunci cînd este neglijat, acest sector consumă, nu produce.

Ing. Lucian ROȘCA

Pentru adoptarea celor mai eficiente soluții de furajare, într-unul din laboratoarele Stațiunii experimentale Caracal, ing. Doina Georgescu determină fracțiunile proteice din singele vițelilor hrăniți cu diferite rețete de nutrețuri combinate.

După cum am mai anunțat, I.A.S. Iași a cucerit steagul și diploma de unitate fruntașă în ramura zootehnică, în întrecerea socialistă pe 1969. Participînd la festivitatea de decernare a înaltelor distincții, care a avut loc zilele trecute, am căutat să desprindem factorii principali care au determinat succesul deosebit al colectivului de muncă de aici, care — trebuie s-o recunoaștem — are o tradiție modestă în acest domeniu.

În cadrul întreprinderii funcționează șase ferme de producție, din care numai două sînt profilate pe creșterea vacilor pentru lapte — ferma Căprița și ferma Dancu. Ele dețin însă ponderea zootehnică din unitate. Urmărind evoluția producției de lapte realizată în ultimii 10 ani (1959—1969) rezultă că aceasta s-a dublat — de la 2 040 a ajuns la 4 210 litri — progresînd continuu, cu un ritm mediu anual de 200 de litri. De menționat că în intervalul amintit, efectivele de vaci au sporit de 10 ori. În prezent, cele două ferme dispun de 1 150 de vaci cu lapte.

„Saltul” în producția de lapte a fost înregistrat în 1968 cînd fermele Căprița și Dancu au ocupat locuri fruntașe pe țară. Mobilizația de consiliu de administrație al întreprinderii și de comitetul sindicatului, lucrătorii celor două ferme s-au angajat anul trecut să lupte pentru menținerea titlului cîștigat; angajamentul a fost respectat, livrîndu-se în plus 4 638 hl de lapte la fondul central al statului. Aceasta a contribuit, alături de precau-

parea pentru reducerea cheltuielilor de producție, la realizarea, pe întreprindere, a unui beneficiu peste plan de 3 655 000 lei.

Obținerea unor asemenea rezultate — ne spunea ing. Constantin Șeica, directorul întreprinderii — a fost posibilă datorită existenței unei baze tehnico-materiale moderne, organizării științifice a muncii, aplicării în procesul de producție a indicațiilor cu privire la lotizarea și furajarea diferențiată a animalelor după

muncii din cadrul întreprinderii (coordonat de tehnologul șef Gheorghe Urmă și economistul șef Gheorghe Nemțuc).

Este cunoscută importanța pe care o are, pentru activitatea economică a unei ferme, reducerea vârstei medii de fătare a junincilor. În anii din urmă, junincile fătau la o vîrstă de peste 36 de luni, ceea ce determina mari pierderi de producție, cît și depășiri substanțiale la capitolul „cheltuieli”. În 1969, în urma aplicării unui complex de măsuri

376 de salariați; pentru rezultatele obținute s-au menținut luna de lună, ca evidențiată în muncă, 64 de lucrători, cărora li s-a acordat insigna de „Fruntaș în producție”. Pentru rezultatele obținute la sfîrșitul anului, directorul întreprinderii a ținut să evidențieze, în primul rînd, pe șefii celor două ferme — inginerul zootehnist Mircea Olărescu și, respectiv, medicul veterinar Vasile Hrițcu; pe responsabili cu baza furajeră — inginerii agronomi

cea ce au dobîndit anul trecut. Distincțiile primite constituie un imbold pentru a dezvolta și mai mult realizările obținute. De acest lucru ne-au convins și cei doi șefi de fermă, eroii principali ai succesorilor amintite. În primul trimestru, de pildă producția suplimentară de lapte s-a ridicat la peste 700 hl.

Pe baza planului anual și de perspectivă al întreprinderii, efectivele de taurine vor spori. Ferma Dancu — care deține recordul de 4 745 litri de lapte, realizat în medie de la un efectiv de 462 de vaci — funcționează în prezent ca fermă de elită pentru obținerea materialului de prăsilă necesar. La Căprița se desfășoară o largă acțiune de investiții pentru dezvoltarea, modernizarea și sistematizarea fermei. Datorită noilor capacități de producție, această fermă își va dubla numărul de vaci, iar procesul de producție va căpăta un pronunțat caracter industrial, gradul de mecanizare atîngînd peste 90%.

Programul național de dezvoltare a zootehniei și de creștere a producției animale — adoptat de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. — a fost întîmpinat de către lucrătorii de la I.A.S. Iași cu multă satisfacție și cu sentimentul datoriei împlinite. Ei sînt hotărîți să aplice, în continuare, cele mai noi tehnologii de lucru, să împărtășească experiența dobîndită și celorlalte întreprinderi agricole de stat și mai ales cooperativelor agricole din județul Iași.

Ing. Vasile CIAUȘU

LA I. A. S. IAȘI Grafic ascendent la producția de lapte

producția și starea fiziologică, respectării programului de exploatare rațională a vacilor, asigurării furajelor necesare într-un sortiment bogat și de calitate, ridicării natalității la peste 80%, înlocuirii vacilor reformate cu juninci de înaltă productivitate, cît și permanentizării și pregătirii profesionale a tuturor lucrătorilor. Este o explicație sintetică ce „ascunde” multe fapte demne de reținut. Ne vom referi la unul din aceste fapte care a constituit de altfel și obiectul studiului întreprins de comitetul de organizare științifică a producției și a

privind creșterea tineretului femel de prăsilă, s-a reușit să se realizeze fătarea junincilor la vîrstă medie de 25 luni. S-a cîștigat astfel o lactație în viața animalului, un plus de peste 3 500 litri de lapte și un vițel de la fiecare junincă, cu cheltuieli de producție reduse. Eficiența economică a aplicării acestei metode crește pe măsură ce sporește numărul de juninci trecute la turma de bază.

În 1969 au luat parte la întrecerea socialistă, organizată de comitetul sindicatului pe întreprindere (președinte — Nicanor Drăgoi), un număr de

Sandu Bart și Dumitru Răileanu — care au reușit să asigure, în condițiile unui an climateric nu prea favorabil, necesarul propriu de furaje, cît și un plus de furaje pentru vînzare către alte unități; pe economistul de la ferma Căprița — Vasile Doroftei; pe maiștrii Ioan Ciubotaru, Neculai Gavrilovici și Vasile Tulceaș; pe mulgătorii Ioan Doncilă și Vasile Chindriș de la ferma Căprița, Gheorghe Costan, Adam Smoc și Gheorghe Lungu de la ferma Dancu și alții.

Desigur, lucrătorii de la I.A.S. Iași nu se vor opri la

În perioada 1971—1975 și în județul Gorj s-a prevăzut efectuarea unor lucrări de îmbunătățiri funciare, de amploare. Este vorba îndeosebi de acțiunile de combatere a eroziunii solului în bazinele Amaradia, pe 20 000 ha și Jiul Superior (15 000 ha), precum și de lucrările complexe de desecare și combatere a eroziunii în zona Budieni-Iași, pe 13 656 hectare.

În afara vastelor lucrări care se vor executa, în mare parte, cu investiții centralizate, o importanță deosebită o are, așa cum s-a subliniat la plenara C.C. al P.C.R., din martie a.c., extinderea unor măsuri antierozionale prin posibilități locale. Trebuie subliniat însă că, pînă în prezent, în județul Gorj astfel de acțiuni s-au desfășurat sporadic. Există totuși unități agricole care, cu ani în urmă, au executat — ce-i drept la scară destul de redusă — anumite lucrări antierozionale, al căror efect economic nu a întîrziat să se arate.

Printre unitățile cu o bună experiență în valorificarea terenurilor în pantă se numără și I.A.S. Cărbunești. Dispunem în prezent — ne relatează ing. Ion TOMESCU — directorul întreprinderii, de circa 12 000 hectare. Mai mult de 80 la sută din această suprafață este așezată pe pante, cu o înclinare cuprinsă între 15 pînă la 45 la sută. Ținînd seama de condițiile naturale, am căutat să valorificăm cît mai economic terenurile improprie culturilor de cîmp, prin plantații de pomi; avem acum 600 ha de livezi, repartizate la două ferme pomicole. Pe suprafețele respective am aplicat un complex de măsuri antierozionale începînd cu terase individuale, în jurul pomilor, și continuînd apoi cu alte lucrări: dirijări de torenți, taluzări, podețe, canale dalate pentru colectarea apelor de pe versanți și altele. Ca urmare, procesul de eroziune a solului

a fost stăvilit, realizîndu-se de pe aceeași unitate de suprafață producții sporite. De unde înainte de plantare, recoltam de pe terenul respectiv 4 000—5 000 kg de masă verde, de proastă calitate, am izbutit să obținem, în anul trecut, 27 kg de mere de pom; (din cele 600 ha livadă, numai 200 au intrat pe rod). Cu anii, lucrările antierozionale au căpătat un caracter mai complex; astfel la ferma de la Bumbesti-Pițic, pe suprafața de 100 ha s-au efectuat, pe bază de proiecte, terase continue și alte lucrări de protecția solului, după care

ținea de combatere a eroziunii solului să fie mobilizate și resursele locale ale unităților agricole. Ori în această privință există în județul nostru destule rezerve nefolosite. Mă refer îndeosebi la unele lucrări, puțin costisitoare, simple (efectuarea de gîrdulețe, cleonaje, canale de coastă etc.), pe care le pot aplica întreprinderile de stat și unele cooperative agricole de producție cum sînt cele din Bumbesti-Pițic, Alimpești, Ciocadia, Săcelu și altele.

Intr-o altă ordine de idei, vreau să scot în relief necesitatea ca în cadrul

ACȚIUNI CÎT MAI AMPLE PENTRU STĂVILIREA EROZIUNII SOLULUI

terenul a fost plantat cu pomi roditori.

Bune rezultate am obținut și prin ameliorarea pășunilor degradate, supuse eroziunii; tot la ferma amintită, prin îmbinarea măsurilor de conservare a solului cu cele de îmbunătățire a pajiștilor (supraînsămînțări, îngrășare, pășunat rațional etc.), am realizat producții medii de 18 000—20 000 kg de masă verde la hectar.

Se cuvine o remarcă și anume că măsurile de protecție a solului, de ridicare a potențialului său productiv, sînt aplicate încă în măsură foarte mică în unitățile din județul nostru. La recenta plenară a C.C. al P.C.R., s-a subliniat, pe bună dreptate, că ținîndu-se seama de importanța socială și economică a acestor lucrări, este necesar ca în ac-

lucrărilor în complex, cerute de combaterea eroziunii, pe bazine hidrografice, ce se vor executa și în județul nostru, să se acorde toată atenția regulării unor cursuri de apă mai mici, cum este de exemplu râul Blahnița, dar care în anumite perioade ale anului pot produce mari pagube materiale. În concluzie socotesc că atenția specialiștilor ce vor efectua astfel de lucrări trebuie să se concentreze spre asigurarea tuturor factorilor ce concurează la o mai rațională folosire a resurselor de apă, în corelație cu măsurile de protecție a solului.

...Iată-ne acum în altă unitate tot într-o zonă de deal: cooperativa agricolă din Andrești. Și aici există un început bun în ceea ce privește valorificarea

superioară a terenurilor în pantă; s-au plantat, pe terase, 128 ha cu pomi fructiferi (din care 20 ha livadă intensivă) și 16 ha cu viță de vie. Anul trecut, de pe cele 4 hectare livadă intensivă, intrată pe rod, s-au obținut, în total, 47 000 kg de mere.

După aprecierea mea — ne relatează tovarășul Iulică BENEGUI, președintele cooperativei, avem încă rezerve pentru ridicarea rodniciei terenurilor de deal. Și noi ca de altfel majoritatea cooperativei agricole din județ dispunem de însemnate suprafețe arabile pe care se impun aplicate, lucrări antierozionale; una dintre acestea este executarea arăturilor și a celorlalte lucrări numai pe curbele de nivel, măsură care din păcate este încă neglijată. Se impune, de asemenea, ca organele locale de stat, și îndeosebi cele agricole, să desfășoare o acțiune mai largă pentru ca toate unitățile agricole cu terenuri în pantă să aplice măsurile ce le stau la îndemînă în scopul stăvilirii procesului de eroziune, sprijinindu-le prin întocmirea proiectelor, asistență tehnică la execuție, furnizarea de material săditor și semințe, extinderea de lucrări mecanizate etc. Sînt de părere că I.M.A. din județul nostru trebuie să fie dotate în mai mare măsură cu tractoare și întreg setul de mașini capabile să contribuie la prevenirea procesului de eroziune pe terenurile de coastă. Cu alte cuvinte, realizarea importanțelor prevederi ale programului național privind gospodărirea rațională a sursele de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndigulri și desecări și combaterea eroziunii solului presupune efortul colectiv al unor mase cît mai largi de oameni ai muncii.

Ing. N. FLORIAN

LA ÎNTEPRINDEREA DE FORAJE-BUCUREȘTI

MODERNIZAREA PRODUCȚIEI CONCURĂ LA REALIZAREA DE IMPORTANTE BENEFICII

De curînd a avut loc la întreprinderea de foraje București un eveniment deosebit: înmînarea drapelului de unitate fruntașă pe ramură, în întrecerea socialistă pe anul 1969. Este încununarea mult așteptată a rezultatelor de producție și economice obținute, răsplată binemeritată a muncii desfășurate de întregul nostru colectiv.

O scurtă privire retrospectivă arată că drumul parcurs de întreprindere în ultima perioadă urmează o linie ascendentă. An de an au sporit potențialul tehnic al unității și numărul inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor, crescînd totodată gradul lor de pregătire profesională. Aceștia au fost, în ansamblu, factorii principali care au contribuit la organizarea mai științifică a producției și a muncii, la ridicarea gradului de complexitate și a

calității lucrărilor de alimentare cu apă, și, în final, la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

În anul trecut activitatea noastră s-a desfășurat în mai multe direcții: foraje (în total 31 318 metri, cu un număr mediu de 75 de instalații), de acestea beneficiînd numeroase unități agricole socialiste, lucrări pentru ecrane etanșe, la Rovinari, construcții-instalații, producție secundară-industrială și proiectare. Mă voi opri asupra cîtorva indicatori mai importanți. Producția planificată a fost realizată în proporție de 103,6 la sută, productivitatea muncii, pe salariat, atîngînd 104,5 la sută; în același timp, s-a redus substanțial prețul de cost al lucrărilor efectuate. Merită relevant faptul că toate angajamentele luate de colectivul de salariați ai întreprinderii, în 1969, au fost duse la bun sfîrșit. Lucră-

rile prevăzute au fost preluate cu 10 pînă la 20 de zile înainte de termen, planul global valoric de producție fiind îndeplinit cu 10 zile înainte de sfîrșitul anului. Creșterea nivelului de cunoștințe profesionale ale inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor, îndeosebi ale sondorilor, a contribuit în anul acesta la o mărire substanțială a debitului de apă, pe fiecare foraj în parte 12 la sută din forajele executate au avut debite de pînă la 10 m.c./oră, 79 la sută, între 10—100 m.c./oră și 9 la sută, peste 100 m.c./oră. Am izbutit să furnizăm economiei naționale, în total 16 670 m.c./oră apă potabilă pentru aprovizionarea orașelor și altor centre locuite, unităților industriale și agricole. De asemenea, planul de investiții a fost îndeplinit în întregime.

După aprecierea noastră, una din căile principale

care a contribuit la obținerea rezultatelor arătate a fost modernizarea treptată a parcului de utilaje pentru foraje. Am reușit ca prin investiții să dotăm întreprinderea cu încă șapte instalații de foraj de mare randament FA-12; în paralel am urmărit casarea mijloacelor fixe necorespunzătoare, tehnic sau moral, reușind să predăm la I.C.M. astfel de mijloace în valoare de 4 224 957 de lei. Menționăm că și în anul acesta modernizarea, la nivelul tehnicii mondiale, va constitui o preocupare de prim ordin a comitetului de direcție.

Am amintit de importanța pe care a avut-o asigurarea unui număr sporit de cadre, cu calificare superioară. Pentru remedierea unor deficiențe mai ales în efectuarea forajelor, în 1969 au fost organizate două serii de cursuri de calificare a sondorilor, cu o durată de școlarizare de trei luni fiecare. Aceste cursuri au fost absolvite de un număr de 80 de elevi, care apoi au fost repartizați șantierelor.

În buna desfășurare a activității unităților noastre un rol important îl joacă protecția muncii, în care scop au fost alocate, în anul trecut, fonduri însumînd 287 000 lei. Vom continua să acordăm o atenție sporită

acestei măsuri spre a preveni producerea accidentelor de muncă.

În concluzie, datorită perfecționării neîntrerupte a activității noastre, beneficiul total realizat de întreprindere, în anul 1969, a fost cu 96,4 la sută mai mare decît cel planificat. La această realizare au contribuit în mare parte urmărirea modului cum se îndeplinesc măsurile tehnico-operative, stabilite lună de lună, pe fiecare șantier și obiectiv în parte, conștiințiozitatea de care a dat dovadă majoritatea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor noștri.

Pentru anul acesta colectivului nostru îi revin sarcini sporite, avînd un caracter mult mai complex; la activitățile cunoscute s-au adăugat și unele lucrări necesare extinderii irigațiilor, ce vor fi efectuate în anumite zone ale țării. Realizările bune din prima perioadă a anului, măsurile luate atît la nivelul întreprinderii cît și al subunităților sale, ne vor ajuta să facem față cu cinste sarcinilor primite, să contribuim la consolidarea unităților agricole, a economiei noastre naționale.

Dumitru ȘEITAN

directorul
Întreprinderii de foraje
— București

Asigurarea funcționării sistemelor de irigații

(Urmare din pag. 1)

verificării corespunzătoare a fiecărei lucrări hidrotehnice în parte (distribuitoare, stăvilire, căderi, podețe, sifoane etc.) luîndu-se măsuri pentru remedierea defecțiunilor.

În ultima vreme zestrea tehnică a unităților agricole care dispun de suprafețe amenajate pentru irigații s-a îmbogățit cu noi instalații și agregate de aspersiune, cu parametri funcionali îmbunătățiți. Este datorită fiecărei unități de a pune la punct aceste utilaje, pînă la începerea campaniei de irigații. Nu trebuie uitat că paralel cu terminarea revizuirii și reparării utilajelor și instalațiilor existente se cere complet deficitul de aspersoare, cu toate anexele respective, astfel ca în

căcătura medie de fiecare utilaj să nu depășească 35—40 hectare.

Folosirea cu maximum de randament a amenajărilor interioare depinde în măsură hotărîtoare de organizarea temeinică a muncii, astfel ca udările să poată fi aplicate la timp și cu normele indicate de stațiile de avertizare. Inginerii din unitățile agricole care nu pot beneficia de indicațiile acestor stații vor urmări îndeaproape starea umidității solului, recoltînd periodic probe, pe care le vor trimite, în caz că nu dispun de aparatura necesară, celui mai apropiat laborator agricol, în vederea determinării proviziei momentane de apă din sol. Fiecare întreprindere agricolă de stat sau cooperativă agricolă care deține terenuri amenajate trebuie să asigure în

mod obligatoriu trei schimburi de mecanici și udători ce vor deservi instalațiile și agregatele de aspersiune, în perioada udărilor.

Cît de dăunătoare poate fi neglijarea acestei măsuri ne-o demonstrează următorul exemplu: în 1969, din cauza lipsei cadrelor de specialiști și a forței de muncă, la cooperativa agricolă din Siliștea, aflată în sistemul Terasa Brăilei, s-a aplicat doar o singură udare pe 583 ha cultivate cu grâu, din totalul de 1 467 ha; la porumb, s-a dat tot o singură udare, în timpul perioadei de vegetație, pe numai 300 ha din cele 400 ha cultivate. De remarcat că neaplicarea numărului necesar de udări, la ambele culturi, a dus la producții scăzute pe suprafața amenajată. Aceeași situație s-a întîlnit și la C.A.P. Unirea, din sistemul Jeggălia, unde nu s-au asigurat moltopompiști decît pentru 72 de agregate din cele 96 aflate în dotare.

Pentru buna exploatare a terenurilor amenajate se vor întocmi din timp planurile anuale de udare, pe suprafețe și culturi, indicîndu-se normete ce se vor

aplica, perioadele udărilor, necesarul de agregate și instalații de aspersiune, precum și forța de muncă. Unitățile de exploatare a sistemelor de irigații vor definiția contractarea livrării apei cu toți beneficiarii, pentru a se stabili, din vreme, regimul de funcționare al stațiilor de pompare cît și a celorlalte instalații hidrotehnice aferente întregului sistem.

Folosirea cu randament sporit a suprafețelor amenajate pentru irigații constituie, în concluzie, calea cea mai sigură spre obținerea unor producții corespunzătoare. De aceea, socotesc că indicația dată la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. de tovarășul Nicolae Ceaușescu de a se organiza un compartiment răspunzător de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații, separat de cel de executare a lucrărilor de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului va contribui la perfecționarea activității noastre, la utilizarea sistemelor de irigații la parametrii perfecți și, implicit, la creșterea randamentului la unitatea de suprafață.

Coordonate actuale ale planului tehnic în silvicultură

● Se preconizează asimilarea de noi utilaje și mașini ● Utilizarea intensivă a instalațiilor și agregatelor ● I.C.S.P.S. este chemat să contribuie din plin la extinderea noului în producție

Documentele Congresului al X-lea al P.C.R. au accentuat necesitatea sporirii preocupărilor pentru conservarea, apărarea și dezvoltarea fondului forestier. Revoluția tehnico-științifică contemporană și ultimele cercetări din ramura silviculturii au permis și permit elaborarea unor soluții noi, fundamentate științific, care stau la baza realizării sarcinilor majore din acest important sector al economiei noastre.

Unul din mijloacele de introducere a noului în producție îl constituie, în silvicultură, planul tehnic. În anul curent, acesta urmărește, în ansamblu, soluționarea problemelor legate de asimilări de produse noi, mașini și utilaje, introducerea sau extinderea procedurilor tehnologice moderne în proiectare și în producție, precum și realizarea unor indicatori tehnico-economici cu influențe pozitive asupra activității în silvicultură.

Se cunoaște că unul din principalele obiective urmărite în perioada actuală în silvicultură este extinderea mecanizării lucrărilor, îndeosebi în pepiniere. Pentru traducerea în practică a acestor sarcini planul tehnic prevede, pe linia asimilării de noi utilaje și mașini, două acțiuni: este vorba de proiectarea mașinii de semănat destinată pepinierele de munte și omologarea mecanismului vibrator pentru plugul de scos puiet, de talie mare. În acest sens, Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice îi revine sarcina de a realiza aceste prototipuri de mașini și utilaje, elaborând la timp și în mod corespunzător documentațiile necesare proiectării și asimilării lor.

Indicatorii privind mecanizarea principalelor lucrări din pepinierele centrale, la împădurire și protecție a pădurilor, urmăresc mărirea productivității muncii și executarea

unor lucrări de calitate superioară.

În scopul utilizării intensive a mașinilor, agregatelor și instalațiilor de lucru sînt prevăzuți, în planul tehnic pe 1970, coeficienți și norme precise, adecvate principalelor tipuri de utilaje necesare în pepinierele centrale, la împădurire, în sectoarele de vîntătoare și produse accesorii, precum și pentru cele de deservire generală. Inspectoratele și ocoalele silvice le revine sarcina de mare răspundere de a folosi cu eficiență maximă toate utilajele și mașinile pe care le au în dotare.

Intensificarea acțiunii de introducere a tehnicii noi în practica silvică este legată nemijlocit de modul cum în proiectare și în unitățile productive se valorifică rezultatele cercetărilor științifice. Extinderea unor procedee tehnologice avansate depinde în mare măsură de valorificarea ultimelor rezultate ale cer-

cetării științifice; trebuie menționat că sectorul de cercetare și proiectare din silvicultură este chemat să contribuie într-o măsură mai mare la sprijinirea producției în realizarea sarcinilor de plan. Dintre procedeele tehnologice noi prevăzute a fi aplicate în proiectare considerăm mai importante extinderea tipurilor de baraje filtrante și baraje cu fundație evazată, în lucrările de corectare a torenților, determinarea elementelor taxatorice necesare reamenajării pădurilor folosind fotograme aeriene și extinderea executării lucrărilor de cercetări staționale, cu ocazia revizuirii amenajamentelor. Este momentul ca Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice, care urmărește realizarea acestor sarcini, să-și intensifice eforturile în direcția introducerii procedurilor tehnologice noi în producție, prin proiectare.

În ceea ce privește extinderea lucrărilor de selecție și ameliorare a speciilor forestiere în producție, planul tehnic cuprinde măsuri de transformare, în rezervații, a arboretelor surse de semințe. Astfel, se va asigura continuarea acțiunii de producere a semințelor genetice ameliorate la principalele specii forestiere, în vederea asigurării cerințelor silviculturii.

Cultura molidului, în afara arealului natural de vegetație, trebuie să se bazeze în mai mare măsură pe ultimele cercetări întreprinse pentru ridicarea proporției rășinoaselor în fondul forestier.

O altă măsură, de actuali-

tate, este folosirea mai eficace a mijloacelor de ridicare a fertilității solului, în funcție de specificul culturilor tinere, al arboretelor pre-exploatabile și de condițiile pedoclimatice. În planul tehnic pe anul în curs se prevede și aplicare îngrășămintelor minerale și a amendamentelor în pepiniere, în culturile de plop, stejar, gorun și molid, urmărindu-se administrarea dozelor, a combinațiilor de îngrășăminte și tehnologia folosirii lor conform ultimelor cercetări. Socotim util să atragem atenția tuturor unităților silvice asupra acestor importante mijloace tehnice, ele contribuind, printr-o utilizare rațională, la ridicarea productivității pădurilor.

Pentru asigurarea stării fito-sanitare a pădurilor se vor aplica și în 1970 metode și procedee de combatere chimică, extinzându-se stropirile ultrafine, în detrimentul vechilor metode mai costisitoare și mai puțin eficace. Folosirea unui nou insecticid — Foretox — la distrugerea insectelor defoliatoare la foioase și extinderea combaterii biologice a dăunătorilor din pădurile de cîmpie și coline, sînt, de asemenea, acțiuni cuprinse în planul tehnic și care nu trebuie, la rîndul lor, neglijate.

Îndeplinirea cu succes a celor prevăzute în planul tehnic va contribui la introducerea din ce în ce mai largă a noului în silvicultură, în scopul valorificării tuturor resurselor patrimoniului forestier.

Ing. Adrian IONESCU
din Departamentul
silviculturii.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Romagricola

INTREPRINDERE DE STAT PENTRU COMERȚUL EXTERIOR

București — str. Negustori nr. 3,

Tel. 33 78 80 — 14 06 80

EXPORTĂ

- Vinuri îmbuteliate și vărsate
- Miere de albine și alte produse apicole
- Ouă și pastă comestibilă de ouă
- Animale de prăsilă
- Taurine vii pentru carne
- Ovine vii și carcase
- Carne de porc Bacon
- Cabaline
- Semințe de cereale, legume și plante tehnice, semințe de plante forestiere, precum și material săditor vitipomicol.

SPECIALIȘTI DIN AGRICULTURĂ !

Unitățile agricole în care lucrați pot beneficia de prețuri avantajoase și de substanțiale prime de export, livrînd întreprinderii „Romagricola” produse care, prin calitatea și nivelul lor de prezentare, sînt competitive pe piața externă.

APRILIE: Calendarul silvicultorului, vîntătorului și pescarului sportiv

În cultura și refacerea pădurilor se efectuează, în continuare, pregătirea mecanizată a terenurilor destinate împăduririlor. Se execută în ritm susținut împăduririle în masiv și plantațiile de plop în aliniamente. Totodată, se execută revizuirea și completarea împăduririlor, a plantațiilor din aliniamente de plop și a răchităriilor. În luna aprilie se continuă lucrările în pepiniere, mai ales în cele de rășinoase — acordîndu-se atenție deosebită dezinfectării solului pentru evitarea daunelor provocate de fuzarioză; în același timp se seamănă restul de semințe stratificate sau forțate.

Tot în această perioadă se intensifică ritmul de execuție a tuturor lucrărilor de investiții (construcții-montaj), în vederea asigurării punerii în funcțiune, la termenele planificate, a obiectivelor ce se construiesc. Se acordă multă grijă lucrărilor de corectare a torenților.

În ceea ce privește paza și protecția pădurilor se iau măsuri pentru prevenirea incendiilor și controlul circulației materialului lemnos. În prima parte a lunii se termină lucrările pregătitoare pentru organizarea campaniei de combatere chimică a insectelor defoliatoare. În funcție de fenologia vegetației forestiere și ecloziunea omizilor vor începe tratamentele avio și terestre.

În pădurile de rășinoase, în care din cauza zăpezii nu s-au putut instala arbori-cursă și de control pentru combaterea ipidelor, se vor lua măsuri pentru ca aceștia să fie amplasați cu maximă urgență. Prin punctele de avertizare se va urmări dinamica zborului gândacilor de scoarță, se va stabili frecvența și intensitatea atacului cît și momentul optim al declanșării acțiunii de combatere. Se acordă mare atenție zonelor afectate de doborînturi de vînt.

În aprilie se continuă lucrările de punere în valoare a masei lemnoase pentru producția anilor 1971—1972 și se predau unităților de exploatare actele necesare. De asemenea, se întocmesc și se înaintează borderourile de amplasare a masei lemnoase pentru anul 1972. Se încheie acțiunea de curățire a parchetelor, al cărui termen de exploatare a expirat la începutul sezonului de vegetație și se execută lucrările de elagaj artificial la molid.

În domeniul vîntătoare și pescuitului se desfășoară acțiunea de evaluare a efectivului de vînat și rearondarea fondului de vînat și pescuit în apele de munte. Începe vîntoarea cocoșilor de munte și a dropiilor; continuă cea a sîtarilor.

Cîteva cuvinte despre valorificarea produselor accesorii. Tot în această lună se asigură un cules natural de întreținere a familiilor de albine, iar în lipsa acestuia se fac hrăniri de stimulare, cu rații mari pentru familiile bine dezvoltate și cu rații mici, pentru cele slabe. De felul cum se execută aceste hrăniri de stimulare depinde dezvoltarea familiilor și participarea lor activă la primul cules de producție, la salcîm.

În luna aprilie este permisă vîntoarea la sitari, cocori, becaține și la toți dăunătorii cu păr sau cu pene, în afara celor ocrotiți prin lege. Cu autorizație specială pot fi vînați urși carnivori și cocoși de munte. Începînd de la 10 aprilie — dropioi.

Vînatul are pui, fiind necesară multă liniște. Nu lăsați deci cîinii să umble hoțnari prin păduri sau pe cîmpii. Este vremea să fie distruse cuiburile de ciori grive și coțofene. De asemenea, trebuie identificate culcușurile cu pui de lup și vizuinile vulpilor. Se știe că lupoaica și vulpea nu-și apără puii; la apropierea omului îi părăsesc și fug.

Pescuitul sportiv este permis la toate speciile din apele de șes. Cele mai bune rezultate se obțin la răpitori: știucă, biban, avat, șalău. În apele de munte pescuitul este interzis la toate speciile.

În aprilie încep pregătirile pentru producerea puietului de pește necesar populărilor și repopulărilor, aceste acțiuni începînd în bazinele piscicole de la șes.

In sala clubului I.M.A. Castelu, județul Constanța, împodobită sărbătorește, termometrul inimilor celor prezenți urcase la maximum. Se aflau acolo, pe lângă șefii celor șapte secții, împreună cu tractoriștii frunțași aproape toți cei din cadrul atelierului mecanic, președinții și inginerii șefi ai cooperativei deservite și numeroși invitați.

În privirile lucrătorilor și specialiștilor întreprinderii puteai descifra ușor emoția, mândria, entuziasmul. Doar nu-i un fapt prea des întâlnit ca steagul roșu și diploma de unitate frunțașă pe ramură să revie, pentru a treia oară consecutiv, aceleiași unități, iar cei de la I.M.A. Castelu trăiau intens, azi, această bucurie.

Aplauze îndelungi și puternice au însoțit momentul când operatorii televiziunii au prins pe peliculă înminarea frumosului steag de mătase purpurie, de către tov. Anton Stoianovici, președintele Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice, inginerului Traian Moraru, directorul I.M.A. Castelu.

Umblasem mai devreme pe la ateliere și remize, vizitasem secțiile din Ciocirlița de Jos și Siminoc, dar nu izbutisem să completez întru totul fișa meritelor pentru care colectivul acestei întreprinderi primea înalta distincție. Peste tot locul ni se răspunsese, de către oameni, cu modestie: „ne-am făcut și ne facem datoria”.

Acum, în febra și tumultul sălii, în vreme ce la microfon se perindau spre a rosti cuvinte de felicitare diferiți oas-

peți, limbile se mai dezlegaseră, puteam nota o parte din inițiativele și metodele de lucru ale acestor vrednici mecanizatori, intuiam munca stăruitoare desfășurată de comitetul sindicatului, urmînd îndrumările comitetului de partid, pentru a se îndeplini și depăși sarcinile importante ce au stat în fața unității.

În primul rînd am reținut că, în 1969, I.M.A. Castelu executînd lucrările contractate în

prompt contabilul șef Gheorghe Drăguțoiu: la grâu — în medie, în condițiile de umiditate binecunoscute, 2034 kilograme la hectar, la porumb 4484 kg. la floarea-soarelui 2069 kilograme. Parcul de tractoare a fost folosit în timpul anului nu mai puțin de 312 zile.

— Dar cîștigurile mecanizatorilor?

— La toate secțiile planul respectiv a fost depășit. La cea din Poarta Albă, de exemplu,

an beneficii și totodată producții agricole bune.

— Noi, îmi spunea Emil Șerban președintele Comitetului sindicatului, șeful atelierului mecanic, repartizăm la începutul fiecărui an cheltuielile de reparații pe tractoare și mașini, în funcție de volumul de lucrări planificat și de starea tehnică a utilajelor. Fiecare mecanizator are obligația să cunoască perfect costul reparațiilor planificate și consumurile

răspunzînd cu promptitudine solicitărilor din teren.

De la alți specialiști și mecanizatori am aflat că, la rîndu-i, comitetul de direcție a analizat cu multă exigență, lunar, problemele cheie ale unității, soluționînd operativ problemele ridicate în ședințele de analiză ale grupelor sindicale. Grija deosebită s-a acordat instruirii mecanizatorilor în problemele protecției muncii și circulației, prezentîndu-se filme și diafilme interesante, invitîndu-se organele miliției, ale inspectoratului de protecția muncii și procuraturii județene spre a clarifica unele nelămuriri, organizîndu-se lunar și trimestrial analize și instruirii, luîndu-se atitudine împotriva nerespectării îndrumărilor date.

Numeroși mecanizatori cu care am stat de vorbă mi-au vorbit cu multă însuflețire despre ceea ce vor să obțină în acest an, cînd întreprinderea trebuie să realizeze lucrări, conform devizelor, în valoare de cel puțin 17 milioane lei.

Ne-am pregătit minuțios pentru campania de primăvară, putem porni imediat la lucru. Pentru acest an ne-am angajat să depășim veniturile prevăzute cu 500 000 lei, să reducem consumul de motorină cu 25 000 de litri și cel de ulei, cu 3000 de litri — spunea președintele sindicatului. Iar pe deasupra sîntem hotărîți să ne situăm din nou pe locul frunțaș pentru care ne bucurăm azi.

Cuvinte rostite din inimă care, evident, expuneau hotărîrea unanimă a mecanizatorilor de la Castelu.

Al. ION

I. M. A. CASTELU

LA A TREIA DISTINCȚIE

C.A.P. și realizînd telurite reparații și revizii altor unități a dobîndit venituri în valoare de 17 503 000 lei, depășind prevederile de plan cu 1 303 000 lei. Parcul de tractoare și mașini agricole a fost menținut în permanență în stare de bună funcționare secțiile au căutat mereu și au găsit noi beneficiari pentru diferite lucrări, astfel încît tractoarele n-au stat imobilizate decît strictul necesar pentru revizii și reparații, *indiferent de anotimp.*

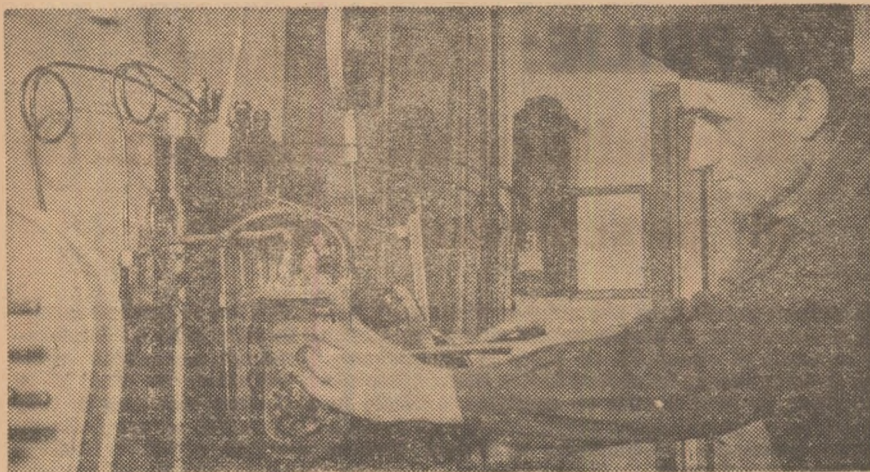
Am întrebat, firește, care au fost producțiile obținute la principalele culturi.

— Notați mi-a răspuns

care s-a situat și frunțaș pe întreprindere, cîștigul mediu a fost de 2378 lei, la cea din Ciocirlița de Jos de 2226 lei, la cele din Siminoc și Castelu. 1996 și respectiv 1764 de lei. Se înțelege că mecanizatorii noștri se străduiesc să-și ridice continuu nivelul cunoștințelor, să fie la curent cu noutățile în ce privește cunoașterea și exploatarea tractoarelor și mașinilor moderne cu care sîntem dotați în continuare.

Nu încap încă deoiață că pe cititorii i-ar interesa să afle cîteva din aspectele muncii organizatorice prin care I.M.A. Castelu a ajuns să obțină an de

între două reparații. Pe baza acestor date analizăm lunar și trimestrial cheltuielile pe fiecare secție și tractorist. Personalul tehnic urmărește atent, la secții, executarea îngrijirilor tehnice. Utilizăm cu regularitate — în cadrul reparațiilor din atelier — ansamble de rezervă, iar la secții stocuri minime de piese de schimb, scurțînd în felul acesta timpul de imobilizare a tractoarelor. În 1969, atelierul nostru mecanic a lucrat cu mai multă operativitate în sprijinul secțiilor, intervențiile au purtat permanent amprenta bunei calități. Ne-au sprijinit și mai bine ca în ceilalți ani conducătorii auto,

Mecanicul Aurel Vintilă, de la I.M.A. Drăgănești, lucrînd la bancul de ceticubal pompo de injecție.

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Aveți de făcut o remediere tehnică. Ce scule folosiți și cum?

Întrebarea este cît se poate de actuală acum, la început de primăvară, cînd, după cum se știe, o dată cu trecerea din plin la efectuarea lucrărilor agricole, apar și așa-zisele „mici defecțiuni” la tractoare și mașini agricole. Ea se adresează deopotrivă tractoriștilor, mecanicilor de întreținere precum și celor de ateliere. O spunem pentru că, apelînd din nou la statistică, constatăm că anul trecut accidentele provocate de schije de metal, care au rînit brațele sau ochii muncitorilor, bunăoară, au fost în creștere față de 1968.

Într-una din zilele verii trecute, de pildă, mecanicii Gaspar Kanabe și Anton Horvath de la I.M.A. Tîrgu Secuiesc au încercat să scoată un rulment de pe axul cutiei de viteze prin lovire cu dalta și ciocanul. Săriind o schijă din dalta, Kanabe a fost rînit. Accidentul nu l-a „speriat” însă pe cei doi. Continuînd lucrul, o nouă schijă a sărit în ochiul drept al tractoristului Horvath: după spitalizare, mecanizatorul a fost declarat invalid.

De bună seamă că accidentul respectiv ar fi putut fi evitat dacă șeful secției Sinzieni, unde s-au petrecut lucrurile, ar fi supravegheat și controlat locul de muncă al celor doi tractoriști și, mai cu seamă, dacă ar fi asigurat dispozitivul special pentru demontarea rulmentului ori, în lipsa acestuia, ar fi fost folosit ciocan de bronz și ochelari de protecție.

Accidente de muncă, unele din ele soldate cu invaliditate, cauzate de folosirea unor metode necorespunzătoare ori a unor scule impropriei au fost înregistrate și la I.M.A. Dudești, Horia, Hațeg, Huedin, Podul Turcului, Tulucești, Nușfalău, la Uzina de reparații din Sibiu, precum și în alte unități agricole. Ce se cere făcut?

Să se respecte normele de protecția muncii care, în articolul 403, extras I, partea întâi, prevăd obligativitatea șefului de echipă sau a maistrului (în cazul nostru a șefului de secție) de a controla zilnic, înainte de începerea lucrului, dacă uneltele folosite corespund condițiilor de securitate (cele de mină să fie bine fixate în mînere, să nu aibă capetele crăpate sau deformate etc), dacă muncitorii au și folosească ochelari de protecție cu vizori incasabili (art. 400) etc.

Este nevoie, deci, pentru evitarea accidentelor de muncă la lucrările de reparații și lăcătușerie să se folosească scule bune și corespunzătoare fiecărei operații, să se utilizeze în mod obligatoriu ochelari de protecție, iar pentru montarea și demontarea rulmenților să se facă uz de dispozitive speciale.

UZINA DE REPARAȚII ROȘIORI DE VEDE

Execută și livrează

pe bază de repartiții următoarele utilaje:

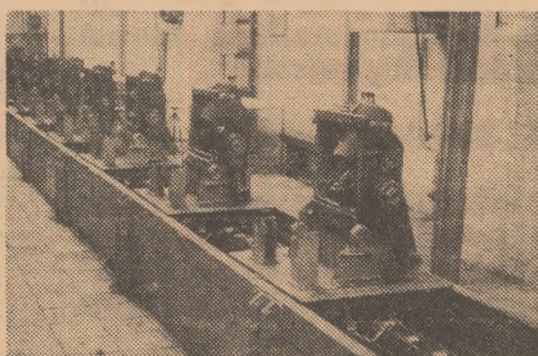
- cabine rezistență tractor U-650
- cabine reglabile tractor U-650
- adăpători pentru porci, tip AP-2 și AP-2-E
- hrănituri pentru porci
- rezervoare cilindrice orizontale, verticale și paralelipipedice de la 1 000 la 20 000 litri.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

Bul. Gh. Coșbuc nr. 256

TELEFON 15830—15831

EXECUTA:

- Agregat de pompare tip D-108 — 12" (toli)
- Mașină de punctaj electrică
- Ridicător hidraulic monobloc
- Remorcă monoax pentru transport lădițe cu struguri din vii, cu distanța minimă între rînduri de 1,8 m și 3 m, precum și remorcă pentru transport lădițe cu fructe.
- Nicovale pentru forjă tip 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- Diverse piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole.

În strinsă legătură cu rezultatele de producție

În dezvoltarea agriculturii și în realizarea sarcinilor tot mai mari ce revin acestei importante ramuri economice naționale, o contribuție esențială o aduc cooperativele agricole de producție. An de an, sectorul cooperatist al agriculturii s-a dezvoltat și consolidat, ajungând ca în 1969 să contribuie cu aproape 50 la sută în formarea producției globale agricole.

Dezvoltarea, în continuare, a producției agricole și eliminarea deficiențelor a impus în ultimul timp luarea unui ansamblu de măsuri care să conducă la îmbunătățirea organizării muncii și a producției. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1969. „Acest program pornește de la cerința ca unitățile agriculturii noastre cooperatiste să valorifice mai bine avantajele marii producții socialiste, să se dezvolte ca unități puternice, bine consolidate din punct de vedere economic și organizatoric, cu o producție judicioasă profilată și un înalt grad de mecanizare a lucrărilor. Capabile să contribuie în măsură sporită la formarea fondului central de produse agricole, precum și la ridicarea veniturilor țărănimii”.

Recent, Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie a.c. a elaborat noi și importante măsuri, preconizând vaste acțiuni de punere tot mai deplină în valoare a resurselor de care dispune agricultura țării noastre.

La dezvoltarea, consolidarea și sporirea producției agricole, alături de baza tehnico-materială în continuă creștere și de măsurile organizatorice luate, o contribuție însemnată au adus-o și o aduc cei peste 9.000 de specialiști agricoli cu pregătire superioară care își desfășoară activitatea în cooperativele agricole de producție, fie ca salariați de stat, fie retribuiți, în condiții similare, de cooperativele agricole respective.

Intensificarea și dezvoltarea producției a făcut ca majoritatea cooperativei agricole să devină unități complexe, iar procesul de producție să ridice numeroase și variate probleme tehnice și economice, apropiindu-le din acest punct de vedere de întreprinderile agricole de stat. În contextul celor arătate, o dată cu a-

plicarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, de la 1 noiembrie 1969 salariile tarifare ale inginerilor din cooperativele agricole de producție au fost corelate cu funcțiile similare din întreprinderile agricole de stat, iar pentru coordonarea întregii activități tehnice s-a introdus funcția de inginer șef în toate cooperativele agricole de producție. Această funcție a fost încredințată celui mai bun specialist, care este direct subordonat direcției agricole județene.

Gradul de concentrare și specializare a producției, precum și creșterea răspunderii în îndeplinirea și depăși-

SALARIZAREA INGINERULUI ȘEF ȘI A ȘEFULUI DE FERMĂ DIN C. A. P.

rea sarcinilor de plan, au impus trecerea la o formă superioară de organizare a muncii în cooperativele agricole, prin înființarea fermei de producție cu gestiune economică internă, condusă de un specialist care îndeplinește funcția de șef de fermă.

Ca și în celelalte ramuri ale economiei naționale, salariile tarifare ale inginerilor șefi din C.A.P. și cele ale șefilor de fermă sunt stabilite pe clase și gradații, fiecare specialist având posibilitatea de a fi încadrat și promovat în funcție de calitățile sale profesionale, contribuția adusă la dezvoltarea unității și vechimea în muncă. Salariile tarifare pentru aceste cadre de conducere sunt stabilite în raport de gradul de mărime a unităților, respectiv a fermelor.

Aplicarea noului sistem de salarizare a adus specialiștilor din cooperativele agricole o majorare a salariilor cu aproape 21 la sută. Concomitent cu ridicarea salariilor, a crescut însă și răspunderea acestor cadre față de soarta producției.

Ținând seama că rezultatele activi-

tății în agricultură se pot cunoaște cu certitudine numai la finele anului, inginerilor șefi, șefilor de fermă precum și celorlalți specialiști agricoli din C.A.P. li se acordă lunar 85-90 la sută din salariul tarifar de încadrare. La sfârșitul anului, sumele reținute se restituie în funcție de nivelul de realizare a planului anual al producției totale, pe întreaga unitate în cazul inginerului șef, ori pe fermă pentru conducătorul acesteia. De remarcat că la stabilirea cotelor de diminuare a salariului tarifar, în condițiile nerealizării planului, s-a ținut seama de particularitățile desfășurării muncii și realizării producției în agricultură. Astfel, în cooperativele agricole, pentru fiecare procent de nerealizare a planului, salariul tarifar al inginerului șef se diminuează cu 1,5 procente și cu un procent pentru șeful de fermă, în I.A.S. cu 2 procente, în vreme ce, în celelalte ramuri diminuearea ajunge până la 4 procente.

Pentru activitate neîntreruptă în aceeași unitate specialiștii agricoli din cooperative beneficiază, ca și ceilalți salariați din economie, de sporul de vechime, care se acordă în cote de 3-10 la sută, calculate la salariul tarifar de încadrare.

Acei specialiști agricoli care beneficiază de sporul de vechime stabilit pe baza unor reglementări anterioare, pentru activitate neîntreruptă în unități de producție, vor primi în continuare acest spor, dacă el este mai mare decât sporul de vechime pentru activitatea neîntreruptă în aceeași unitate, atât timp cât acesta din urmă nu-l depășește pe primul.

În afara salariului tarifar și a sporului de vechime specialiștii din cooperativele agricole mai pot beneficia și de unele stimulente, similare grațificațiilor acordate în celelalte ramuri ale economiei, date direct de unitatea în care lucrează. Realizarea planului de producție total de exemplu, permite recompensarea tuturor specialiștilor din cooperativă cu 15 la sută din valoarea zilelor-normă cuvenite președintelui. Pentru depășirea sarcinilor de producție se poate acorda inginerului șef al cooperativei o retribuție suplimentară la nivelul celei atribuite președintelui iar pentru ceilalți specialiști agricoli cu studii superioare, 80 la sută din retribuția suplimentară cuvenită președintelui.

Ing. Cristian ANGELESCU
director
al Direcției pentru agricultură
și circulația mărfurilor
din Ministerul Muncii.

BREVIAR JURIDIC

PENSIA

SUPLIMENTARĂ

O dată cu intrarea în vigoare a noii legislații a pensiilor, prin legea nr. 27 din 28 decembrie 1966 s-a instituit, cu începere de la 1 ianuarie 1967, un nou fel de pensie, denumită suplimentară. Ce se înțelege prin această noțiune nouă?

Pensia suplimentară este o sumă de bani care se primește dintr-un anumit fond special, depozitat la Banca Națională, la dispoziția Ministerului Muncii. Acest fond este rezultat din contribuția tuturor angajaților, în proporție de 2 la sută din salariul tarifar lunar de încadrare.

Pensia suplimentară se bazează pe principiul mutualității, în cadrul relațiilor noi de colaborare și intrajutorare reciproce statornicite între oamenii muncii din țara noastră, și dă posibilitate pensionarilor să beneficieze, în cazuri de cotizare, de venituri destul de mari, pe lângă pensia sau ajutorul social ce le primesc. Astfel, pentru o contribuție de la 1 la 2 ani inclusiv în fondul special constituit se va primi o pensie suplimentară în cuantum de 5 la sută din salariul folosit la calcularea drepturilor de pensie, la o contribuție de la 2 la 5 ani inclusiv, de 7 la sută, de la 5 la 8 ani inclusiv de 10 la sută, de la 8 la 10 ani inclusiv de 12 la sută, de la 10 la 20 ani inclusiv de 14 la sută, iar pentru o contribuție mai mare de 20 de ani, se va primi o pensie suplimentară de 16 la sută din salariul tarifar folosit la calcularea pensiei de asigurări sociale.

Trebuie precizat că sint situații expres prevăzute în lege cind nu se încasează contribuții pentru pensia suplimentară. Este vorba de perioadele de incapacitate temporară de muncă sau de concedii de studii sau fără plată, a căror durată nu depășește 30 de zile într-un an calendaristic. În aceste situații, deși nu se contribuie la fondul respectiv, angajatului i se consideră totuși perioade de contribuție. În cazul cind, în anumite situații excepționale, concediile fără plată depășesc 30 de zile, nu se consideră perioadă de contribuție. Menționăm, de asemenea, că perioada de contribuție a angajaților care lucrează în posturi cu mai puțin de o normă se stabilește, ea și vechimea lor în muncă, proporțional cu norma întreagă.

Care sint categoriile de beneficiari ai pensiei suplimentare?

Legea nr. 27, republicată în Buletinul Oficial nr. 17-18 din 1 februarie 1969 prevede că pensia suplimentară poate fi acordată pensionarilor și beneficiarilor de ajutor social din cadrul asigurărilor sociale de stat care au contribuit, în timpul activității salariale, la constituirea fondului pentru această pensie cel puțin 12 luni. Face excepție de la această cerință pensionarii de invaliditate și beneficiarii de ajutor social pentru invaliditate, care au drept la pensie suplimentară chiar dacă au cotizat mai puțin de 12 luni.

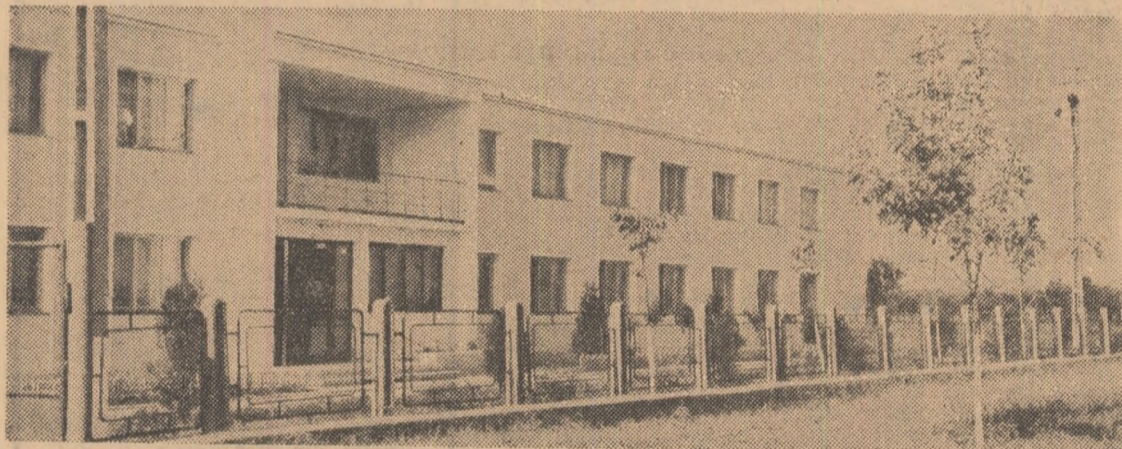
Pensia suplimentară mai poate fi acordată și pensionarilor urmași și beneficiarilor de ajutor social pentru urmași, dacă susținătorul decedat a contribuit la fondul pentru această pensie chiar mai puțin de 12 luni. De remarcat că, în această situație, cuantumul lunar de pensie suplimentară este în raport de numărul urmașilor, adică 50 la sută din pensia respectivă pentru un urmaș și 100 la sută pentru doi sau mai mulți.

Mal pot primi pensie suplimentară și persoanele care au implinit limita de vîrstă ori sint invalizi și au început activitatea salariale fără a putea fi înscrși la pensie, sau ajutor social, dacă au contribuit în timpul acelei activități la constituirea fondului pentru pensia suplimentară cel puțin 12 luni.

Așa cum prevede și HCM nr. 252/1967, pentru aplicarea legii pensiilor, pensia suplimentară se plătește deosebit de cea de asigurări sociale și de ajutorul social, indiferent de cuantumul acestora. Excepție fac pensionarii de invaliditate gradul III, care sint încadrați în muncă, conform recomandării comisiei de expertiza capacității de muncă.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

C. STĂNESCU

Noul club al mecanizatorilor de la I.M.A. Radomirești, județul Olt.

MICROFOILETON

Nu. Deși e vorba de voinici și pitici, vă asigur că povestea nu se adresează nicidecum celor mici. Și veți vedea de ce.

Ascultați numai.

„Coborisem din tren la Slatina-Olt. N-apucai să fac decât cîțiva pași, că-mi și ieși în cale un ditamai uriașul. Dădui să-l ocolesc, dar mă opri.

— Sint Guliver, îmi spuse.

— Da? Ei și, ce-i cu asta? întreb eu.

— Știu că ești reporter. Aș dori să facem o plimbare împreună. Am o „poantă” tare...

— Și unde să mergem?

— La Brebeni. Pe drum o să-ți povestesc.

Ne urcăm în mașină, iar proaspătă cunoștință își începe povestea: „De mult, în această comună se simțea nevoia unui cămin de zi eu orar săptămînal. Mai toți locuitorii lucrau la I.A.S., C.A.P. sau la secția de mecanizare a I.M.A. Se iviseră niște... greutăți. Dar cei din conducerea I.A.S. au intervenit pe lângă mai marii fostului trust zonal I.A.S. Craiova, și au obținut pînă la urmă aprobarea dorită. La marginea comunei, acolo unde cîmpia se întîlnește cu pădurea, au amenajat un „castel” pentru micuții comunei. Au angajat și personalul necesar și au așteptat ca... piticii să-și facă apariția. La început s-au

Poveste cu 11 voinici și 9 pitici

adunat vreo treizeci de copii. După vreo două anotimpuri însă, numărul lor a început să scadă. În prezent au rămas doar NOUA. Părinții s-au întrebat: oare nu se simt bine micuții în castelul lor? Întrebarea n-a căpătat însă un răspuns. Cert e însă că angajații căminului se simt foarte bine, mai ales cî între timp — numărul lor a crescut. Acum sint UNSPREZECE salariați și, cum zic... nouă fînci. Și n-ar fi exclus ca schema să se mărească.

Cu vorba, trecusem de kilometrul 7 pe șoseaua Slatina — Drăgănești, cînd mașina a virat brusc la dreapta. Am intrat în curtea I.A.S. Ion Balcu, contabilul șef, ne-a întîmpinat zîmbind. Pe însoțitorul meu îl cunoștea, se vede treaba.

— Tot în problema aia?!

— Se înțelege...

— Ți-am mai spus, deocamdată nu se poate.

Guliver părea puțin cam încurcat. M-a invitat puțin pe la cămin. De-

abia coborisem din mașină că cei mici ne-au și înconjurat:

— Nene Guliver, ne spui o poveste? Hai, joacă-te nițel cu noi!

— Nu pot, sint grăbit, o să mă întorc mai tîrziu le-a răspuns însoțitorul meu.

Micuții s-au retras iar noi am stat puțin de vorbă cu directorul căminului, Elena BĂRBUICA, care ne-a confirmat, printre altele, că pentru cei nouă copii sint în schemă și primesc salariu... 11 lucrători.

În drum spre casă mi-a venit o idee. Dacă schema-i atât de elastică, ce-ar fi ca alături de cele DOUĂ EDUCATOARE, ADMINISTRATOR, BUCĂTĂREASA, DOUĂ INFIRMIERE, SPALĂTOAREASA, DOUĂ INGRIJITOARE, SORA și MOAȘA s-ar mai angaja și un „GULIVER”? Unul de talia celui... Ei drăcie! Dar nu cumva... Ptiu, dar greu îmi mai cade fisa. Să știți că „uriașul” d-ăia m-a luat cu el la Brebeni. Spera probabil că voi pune și eu o vorbă bună să-l angajeze. Și eu care mă prind așa de greu. Dar nu-i nimic. Am să fac intervenția respectivă în scris.

Rogu-vă deci, tovarăși din conducerea I.A.S. Brebeni, faceți-i și bietului Guliver un loc în schema căminului de copii. Vorba aia, unde sint unsprezece...

CASELE AGRONOMULUI ȘI PROBLEMELE SPECIALIZĂRII

Intr-un articol publicat de curind în revista noastră au fost expuse pe larg jaloanele activității de viitor a Caselor agronomului din întreaga țară, unități menite să contribuie în mare măsură la perfecționarea pregătirii cadrelor de specialiști, tehnicieni, brigadierii din agricultură, Firește, factorii principali care au datoriat să aducă la îndeplinire, operativ, planurile de activitate ale caselor agronomului, sînt inșiși directorii unităților respective. De aceea, am socotit că, discutînd în cadrul unei mese rotunde cu unii dintre aceștia, vom putea desprinde unele sugestii interesante, ce pot constitui puncte de reper pentru toate casele agronomului județene, în inițiativele ce vor fi luate, începînd chiar cu luna aprilie.

Indatoririle ce revin în această importantă etapă de dezvoltare a agriculturii instituțiilor pe care le conducem și nouă personal, a luat întii cuvîntul ing. **Petre CRISTEA**, directorul Casei agronomului din Cluj sînt multiple. După modesta mea părere, cred că sarcina primordială constă în cunoașterea modului cum tehnica nouă pătrunde în unitățile agricole din județul respectiv. A fi la curent cu felul cum sînt folosite sau nu mașinile și utilajele moderne într-o cooperativă agricolă, a nota gradul de pricepere a mecanizatorilor, — înseamnă a ști cu precizie direcția spre care să canalizezi eforturile casei agronomului pentru ridicarea nivelului de cunoștințe ale oamenilor. Această cunoaștere a realităților din teren de către noi, directorii caselor agronomului: trebuie conjugată însă cu dorința de perfecționare a specialiștilor din unități. Ei trebuie să privească cu mai mult interes decît pînă acum acțiunile de propagandă inițiate, întrucît faptele au demonstrat, prin rezultatele economice obținute — ca de pildă, în județul nostru la C.A.P. Lunca, Cășeni, Luna, Borșa — că pretutindeni unde noul a fost promovat cu curaj și seriozitate, se poate vorbi de un progres cert pe toate planurile.

— Mă gîndesc a intervenit în discuție inginerul **Dionisie BĂNCESCU**, directorul Casei agronomului din Botoșani, că printre acțiunile noastre urgente trebuie să figureze stabilirea, fie în I.A.S., fie în C.A.P., a unor ferme excelente dotate, unde în prezent se aplică o tehnologie modernă. Participanții la cursurile organizate de Casa agronomului ar putea să-și însușească aici, pe lângă cunoștințele teoretice noi și latura practică de care au nevoie apoi, spre o introducere la locurile lor de muncă. Aș propune cîte o astfel de fermă pentru fiecare profil agricol mai important.

De o mare utilitate ar fi, pe de altă parte, difuzarea imediată a rezultatelor definitive de cercetare din stațiunile experimentale, în cooperativele agricole cu condiții pedoclimatice asemănătoare. În felul acesta, specialiștii ar fi ajutați eficient și operativ să preia ceea ce este nou și productiv.

— Ideea este foarte bună, a subliniat inginerul **Mihai NICULESCU**, directorul Casei agronomului din Merișani, județul Argeș. Cu condiția însă ca rezultatele respective să fie transmise foarte concret, indicîndu-se adică în amănunțime cantitățile, metodele de distribuire etc. Bine ar fi dacă directorii caselor agronomului ar fi chemați să participe cu regularitate la sesiunile de referate ale stațiunilor experimentale, la instruirile periodice ale șefilor de fermă din I.A.S. Extrem de utile ar fi, apoi, schimburile de experiență în unități și ferme unde se aplică tehnologiile moderne.

— Dar acestea trebuie foarte bine pregătite prin Casa agronomului, a accentuat inginerul **BĂNCESCU**. Iar la ele să participe, într-adevăr, cei care lucrează în sectorul respectiv și nu, cum din păcate mai constatăm uneori, oameni care sînt trimiși de către unitate doar să îndeplinească o formalitate, „rotunjind” numărul de cursanți, deși ei lucrează în cu totul altă ramură a agriculturii, decît a pretinde problemele dezbătute.

— Mărturisesc deschis, a remarcat ing. **Demostene ANDRONACHE**, directorul Casei agronomului din Panciu, județul Vrancea, că discuția de azi îmi este extrem de utilă. Între altele, din problemele abordate atît la consfătuirea recentă de la Casa centrală a agronomului, cît și acum, între mai puțini specialiști, a reieșit, cred, cu destulă claritate, necesitatea ca fiecare dintre noi să insiste asupra unei documentări proprii ample. În județul Vrancea, un accent deosebit avem datoriat să punem

pe specializarea temeinică, dar urgentă a unor cadre care să sprijine dezvoltarea viticulturii și creșterii animalelor — pentru care dispunem de mari rezerve nevalorificate încă. În această privință, cred că nu spun vreo noutate cînd afirm că în fiecare lună apar atît în țară, cît și pe plan mondial, extrem de multe noutăți. Prima îndatorire, așadar: o profundă și multilaterală informare a noastră, cei care conducem casele agronomului.

În producerea strugurilor de masă și a materialului săditor viticol, chiar și în problemele vinificației, survin lucruri noi, uimitor de repede. În unele unități de stat se ține pasul cu ele, dar în cooperative agricole încă nu și, de aceea, trebuie să apelăm grabnic la academicienii, cercetătorii, la cărțile cele mai proaspete, la revistele cele mai bine informate.

— Promovarea noului — s-a alăturat acestei opinii și inginerul **Ilie BALANA**, directorul Casei agronomului a județului Teleorman, trebuie să ne aibă

MASĂ ROTUNDĂ

firește pe noi în frunte. Dar, tot atît de grabnic avem datoriat să și transmitem altora noutățile acumulate. În județul Teleorman ne-am gîndit să înființăm, cu sprijinul Casei agronomului, mai multe ferme didactice, în primul rînd pentru creșterea și îngrășarea tineretului taurin și a porcinelor, apoi pentru viticultură și legumicultură. La început vom iniția o serie de vizite documentare cu cei pe care intenționăm să-i instruiem, în unități puternice, moderne. Considerăm de pe acum fermele didactice respective ca depinzînd direct de Casa agronomului. La noi una va fi amplasată la C.A.P. Drăgănești-Vlașca, alta la C.A.P. Cornetu etc. Șefilor fermelor respective le vom asigura o minuțioasă documentare. De altfel, conform unui program, vom căuta ca tuturor cursanților să le fie puse la dispoziție seturi de „noutăți” de genul celor tipărite de către Departamentul I.A.S., broșuri și chiar lucrări mari, ca și un ghid de practică.

Strîns legată de aceasta, s-ar putea soluționa mai bine și problema învățămîntului agrozootehnic de masă, de care răspund în primul rînd, în prezent, tot casele agronomului.

— Este exact ce voiam să abordez eu, a precizat ing. **Eduard BEIAZGIAN**,

directorul Casei agronomului din Constanța. Instituția noastră trebuie și poate face mult în direcția înarmării cadrelor cu studii elementare și medii cu acele cunoștințe noi de care are azi nevoie agricultura. În această privință, cred că cercurile de aprofundarea cunoștințelor constituie mijloace bine orientate de transmitere a noutăților, cu condiția ca lectorii să se pregătească asemeni profesorilor, fără nici o exagerare, acordînd grija cuvenită tuturor materialelor didactice, ce pot transforma lecțiile în expuneri atractive, mobilizatoare. Dar, pentru a-i obișnui pe oameni cu nevoia de a se instrui, sîntem datori să sprijinim, în toate cooperativele agricole, chiar și în I.A.S., și o rodnică activitate a laboratoarelor agricole și înființarea de loturi demonstrative. Singure, casele agronomului nu vor putea realiza acest lucru; în schimb, cu sprijinul direcțiilor agricole, uniunilor județene ale cooperativele agricole și stațiunilor experimentale, sînt sigur că vor reuși. Nu într-un amănunte, exemple bune ne stau la îndemînă, cred, în toate județele.

— Noi, a spus inginerul **Niculina MORARU**, directoarea Casei agronomului din Perișoru, județul Ialomița, orientăm activitatea de instruire în cîteva mari direcții, în primul rînd către specializarea inginerilor, tehnicienilor și a lucrătorilor din practică, pentru amenajarea și exploatarea terenurilor în sisteme mari de irigații, către organizarea de ferme legumicole și zootehnice puternice. Nu trebuie să ascundem faptul că astfel de instruire presupun Casa agronomului o bună bază materială, în primul rînd asigurarea cărților noi de specialitate, a aparatelor de proiecție, a unor seturi de filme actuale. Merg chiar și la... lucruri mai mărunte, și afirm că se impune neapărat procurarea unor mijloace de transport suficiente și corespunzătoare realizării sarcinilor de informare, îndrumare și control, în rezolvarea diferitelor probleme de propagandă.

În ce privește loturile demonstrative, propun ca în fiecare județ — noi organizăm în Ialomița, anul acesta, loturi în 35 de C.A.P. — la sfîrșitul anului specialiștii să se intrunească în cadrul unui schimb de experiență și să expună pe larg rezultatele obținute, invitîndu-l și pe cercetătorii din stațiunile experimentale respective. În sfîrșit, propun ca filmele agricole ce ne vor fi repartizate de către Direcția învățămînt, propagandă și personal din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să țină seama de specificul județului respectiv.

— Într-adevăr, a recunoscut ing. **M. DINU**, directorul Casei centrale a agronomului din București, se impune ca la fiecare casă a agronomului să fie alcătuită cîte o filmotecă și să se asigure aparat de proiecție.

În altă ordine de idei, doresc să arăt că oricît de bine ar fi alcătuit planul de activitate la o casă a agronomului, dacă direcția agricolă județeană respectivă nu o va sprijini permanent, temeinic, realizările ei nu vor putea fi cele scontate. Ați înțeles desigur că mă refer la repartizarea mijloacelor materiale pentru asigurarea autovehiculelor, aparatelor de proiecție, utilajelor destinate laboratorului didactic.

Redacția a înregistrat numai o parte din numeroasele sugestii și observații făcute de către participanții la masa rotundă. De aceea, socotim că vor fi de un real folos orice alte propuneri venite atît din partea directorilor caselor agronomului, cît și a specialiștilor și lucrătorilor din întreaga țară, propuneri menite să ridice pe o treaptă nouă procesul de însușire a tehnologiilor moderne din agricultură, de către cei chemați să le practice.

AL. RAICU

POȘTA REDAȚIEI

Vasile GROSU, de la C.A.P. Negri, județul Bacău, **Andrei BEMDE** din comuna Mărtineni, județul Covasna și un grup de salariați de la I.A.S. Bădălan, județul Galați:

Referitor la cele relatate de dv., vă comunicăm că Ministerul Agriculturii și Silviculturii a achitat recent premiile ce li se cuveneau unităților cîștigătoare ale concursurilor republicane privind creșterea animalelor, irigarea culturilor agricole, dezvoltarea și egalizarea producției de legume și a culturii de căpșuni, precum și concurenților elasați pe primele locuri la concursul „Cine cunoaște agricultura, cîștigă”.

D. PATRU — I.M.A. Budești, județul Ilfov:

Ar trebui să discutăm problema respectivă la comitetul sindicatului întreprinderii. Este cunoscut faptul că pentru folosirea judicioasă a biletelor repartizate în vederea tratamentului balnear este nevoie să se stabilească exact în fiecare an necesarul de locuri în stațiuni, de către fiecare organizație sindicală. În acest scop, comitetul sindicatului, împreună cu medicul din unitatea saritară a comunei, să precizeze, pe baza evidenței bolnavilor cronici, actualizată și completată la zi, numărul celor indicați pentru tratament balnear, precum și necesarul de locuri pentru odihnă.

Dumitra ALBOTA — comuna Uda Clocociov, județul Teleorman:

Am mai răspuns unor cititoare că timpul cit angajatele care, potrivit legii, au fost încadrate în funcții cu jumătate de normă, pentru a crește copii pînă la vîrsta de 7 ani, se consideră la vechimea în muncă timp lucrat cu măsura întreagă.

Ing. Traian FILIP, comuna Grădina, județul Constanța:

Aveți drepturi bine stabilite dacă se constată că secția de mecanizare respectivă a efectuat lucrări necorespunzătoare sau nu respectă programul de lucru stabilit de dumneavoastră, ca inginer șef puteți hotărî refacerea lucrărilor pe cheltuielile celor vinovați și reducerea cu pînă la o treime a salariului tarifar lunar convenit mecanizatorului vinovat.

Marin SOTIR — comuna Cornești, județul Iași:

Ne întrebați dacă întotdeauna este necesar ca în caz de deplasare în interes de serviciu să se vizeze delegația de două ori, la sosire și plecare și să se aplice de două ori ștampila.

Dacă sosirea și plecarea de la unitatea de unde ați fost în delegație se face în aceeași zi, viza de pe ordinul de delegare poate fi confirmată printr-o singură semnătură și ștampilă.

Albert STUDITU, comuna Săcel, județul Maramureș:

Sînt situații cînd o întreprindere are mai multe subunități fie în aceeași localitate, fie în localități diferite.

Dacă sînteți mutat de la o unitate la alta, situate în aceeași localitate, vechimea în aceeași unitate nu se consideră întreruptă, deci puteți primi sporul prevăzut de H.C.M. nr. 914/1968. Dacă subunitatea se află însă în altă localitate, întreprinderea care vă transferă trebuie să precizeze natura transferului (în interes de serviciu sau transfer la cerere).

Față de această mențiune se poate sau nu să se acorde sporul pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate.

Sergiu OLTEANU — comuna Ulieș, județul Harghita:

Potrivit prevederilor legii nr. 26/1967, perioadele cit un angajat s-a aflat în incapacitate temporară de muncă se exclud, atît ca timp cit și ca sume, din calculul indemnizației de concediu.

În situația angajatului care a avut program redus (deoarece s-a aflat în incapacitate de muncă), fiind plătit din fondurile de asigurări sociale, se vor putea lua măsuri spre a se stabili indemnizația de concediu luîndu-se în calcul numai sumele plătite cu titlul de salariu și orele lucrate, care se transformă în zile de 8 ore.

O grupă de studenți de la Facultatea de agronomie a Universității din Craiova la o oră de lucrări practice.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 5 - 11 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00, 11.00, 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **În fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15. **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul I: 21.15 - Teatru scurt: „Pe mine mă cheamă Herbert”, de Robert Anderson.

LUNI: programul I: 20.35 - „Pygmalion și Gaatneca” de Păscăndy Geza; programul II: 17.30 - Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria I: „Comoara Regelui Dromichet”.

MARȚI: programul II: 17.35 - Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria II-a: „Comoriile sint pentru toată lumea”; programul III: 21.30 - „Alaia neonului”, de Ciril Kosmaci și Mitja Mejak.

MARȚURI: programul II: 17.35 - Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria a III-a: „Alți oameni, alte comori”; 20.15 - „Școala bărbăților”, de Moliere.

JOI: programul II: 17.35 - Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria a IV-a: „Adevăratul stăpin al comorii”.

VINERI: programul II: 9.50 - Matineu teatral: „Nu sint Turnul Eiffel”, de Ecaterina Oproiu; 17.35 - Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria a V-a: „Comoriile aduc măriri”.

SIMBATA: programul II: Teatru serial: „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria a VI-a: „Ultima noapte”.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.45; 11.15; 14.00; 20.10; 23.30; programul II: 12.35; 15.00; 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.10; 9.42; 13.15; 14.45; 18.50; 19.20; 20.25; 21.00; 21.39; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.12; 14.30; 17.00; 20.00; 21.21; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 16.45; 17.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 21.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.00; 14.03; 17.55. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 15.30; 17.00; programul III: 20.55.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 11.20; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 21.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.00; 14.03; 17.55. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; programul III: 17.03.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.00; 9.00; 17.55. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.40; 12.15; 15.00; 17.00; 22.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.00; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 14.03; 17.58. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 9.50; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; programul III: 17.30.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.30; 13.02; 15.35; 17.20; 17.57; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 14.03; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.15 - Deschiderea emisiunii; 8.45 - Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar ● Alte aventuri ale echipajului „Val-Vîrtej”

● Sah, marelui maestru! ● Crocodilul - film de păpuși, o producție a studiourilor sovietice; 10.00 - ORA SATULUI. **Din cuprins:** ● Este timpul semănatului: reportaje, note și foiletoane despre însămînțările de primăvară ● Dezvoltarea agriculturii în perspectiva programelor naționale inițiate de partid; ● Acțiuni inter-cooperatiste pentru sporirea producției în zootehnie ● Siretul la Cota 120 - Terasa Nicorești-Tecuci - un nou perimetru în care se execută lucrări de îmbunătățiri funciare ● „Acțiunea L” - Legumicultura ● Calendarul lucrărilor agricole ● Muzică la cererea telespectatorilor; 11.30 - Concert simfonic; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; 13.35 - Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 - FOTBAL: Universitatea-Petrolul. Transmisiune de la Cluj; 15.45 - Închiderea emisiunii de prînz; 17.30 - Deschiderea emisiunii de după amiază. Film serial: „Oliver Twist” (III); 18.00 - Mozaic duminical; 19.00 TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Noutăți cinematografice; 19.40 - Reportaj TV; 20.00 - Film artistic: „Răscoala de pe Caine”; 22.00 - Rapsodia română. Cîntece și dansuri populare; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 - Telesport; 22.50 - Parada vedetelor. **Programul II:** Seară de teatru: „Cazul Pinedus” de Paolo Levi; 22.10 - Roman foileton: „Război și pace”. Reluarea episodului al III-lea.

LUNI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Brățara de aur. Emisiune pentru tineretul școlar; 18.30 - Antologie lirică; 18.45 - Muzică populară românească cu tineri soliști ai Ansamblului artistic al U.T.C.; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Contractul în acțiune; 19.30 - Corul de fete al Liceului „Dimitrie Bolintineanu”; 19.40 - Reportaj in... mozaic la Timișoara; 20.00 - Reflector; 20.10 - Roman foileton „Război și pace” (episoadele V și VI); 21.25 - Steaua fără nume; 22.20 - Agenda politică; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 - Scena.

MARȚI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Lumea copiilor. Traista cu povești; 18.30 - Actualitatea în economie; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - La volan - emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 - Ce știm și ce nu știm despre om?; 20.00 - Reflector; 20.10 - Anunțuri - publicitate; 20.15 - Seară de teatru: „Astă seară se improvizează” de Luigi Pirandello; 21.55 - Anunțuri - publicitate; 22.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 - Teleglob. Imagini din Pekin; 22.35 - Studio dans XX.

MIERCURI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Confruntări. Emisiune pentru tineret: Pe seama părinților. Reportaj-anchetă; 18.30 - Luceafărul de ziua (Interviziune). Veche legendă din Oaș; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - „Acțiunea L” - Legumicultura; 19.30 - Interpreți de muzică ușoară; 19.40 - Anchetă T.V. anul I, după absolvirea facultății I; 20.25 - Tele-cinemateca: „Mandy”; 22.00 - „Sirba în căruță” - Montaj muzical-coregrafic; 22.10 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 - Salonul literar T.V.

JOI: Programul I: 17.30 - Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial: „Oliver Twist” (VI); 18.35 - Mult e dulce și frumoasă; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Actualitatea în economie. Simplu și eficient; 19.30 - Primplan; Al. Philippide; 20.10 - Reflector; 20.20 - Seară de teatru T.V.: „Un nasture sau absolutul” de Radu Cosașu; 21.40 - Lenin. Film documentar; 22.10 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 - Actualități literare; 22.35 - Avanzpremieră; 22.45 - Actualitatea muzicală. **Programul II:** 20.10 - Concertul laureaților concursurilor internaționale (Interviziune). Transmisiune de la Moscova; 21.00 - Poesis. Miron Radu Paraschivescu: „Din cîntec țigănești”; 21.20 - Film artistic: „Acuzatul”.

VINERI: 17.00 - Telescoală; 17.20 - Lacul roșu - film didactic; 18.00 - Lumea copiilor. Prezintă: „Formule, ecuații... vise” (Interviziune); 18.30 - Antologie lirică; 18.40 - Muzică populară din Oltenia; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Contractul în acțiune; 19.30 - Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică; 20.45 - Reflector; 20.55 - Film artistic: „Vii și morți” (I); 22.25 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.35 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

SIMBATA: Programul I: 17.00 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Bună seara, fete! Bună seara băieți! **Programul II și III:** 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Desene animate; 19.45 - Tele-enciclopedia. **Programul I:** 20.40 - Microavanzpremieră; 20.50 - Transmisiune în direct de la lansarea navei cosmice „Apollo-13”; 21.25 - Reportaj T.V.; 21.35 - Film serial Războiului „Unde se ascunde domnul Steed”; 22.25 - Cîntece de petrecere; 22.50 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; Telesport; 23.15 - Parada comediei. **Programul II:** 20.40 - Seara Televiziunii finlandeze: ● Finlanda azi - documentar - ● Legenda - un emoționant film-balet ● Dincolo de cercul polar ● Valsul lui Kosta ● Locomotiva - o glumă muzicală.

Specialiști, cadre tehnice,
lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptăminal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferajți abonamentele pe termen lung!

INSPECTORATUL SILVIC SUCEAVA

livrăm fără repartiție:

- araci vie rășinoase
- araci vie foioase
- prăjini rășinoase de la 2-4 ml. Ø 4-7 capăt gros

Prețul de catalog

Comenzile se vor adresa la: Inspectoratul silvic Suceava, b-dul 1 Mai nr. 6, telefon 10.831.

CULTIVATORI!

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura:

— SEMINȚE DE LEGUME pentru răsaduri și culturi de câmp din toate solurile raionate ca: ardei gogoșari, ardei gras, ardei iute, ardei lung, vinete, tomate, guli, mărar, varză, spanac, salată, ridichi, țelină, pepeni verzi, pepeni galbeni, dovlecei etc.

— SEMINȚE DE GAZON și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

— DE ASEMENEA, ÎN PRIMĂVARĂ — prin depozitele AGROSEM — se vor pune în vânzare vițe altoite, precum și pomi fructiferi pentru plantări în grădinile familiale.

ADRESAȚI-VĂ DIN TIMP TUTUROR ÎNTEPRINDERILOR PENTRU APROVIZIONAREA CU SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR — DIN ȚARĂ, CARE VĂ POT LIVRA SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR VITI-POMICOL.

Agrosem

CALEIDOSCOP

GEOGRAFIA PATRIEI

DIN TAINELE LACURILOR CIUDATE

Printre mii de lacuri din țara noastră unele, adevărate curiozități ale naturii, pot fi considerate drept rarități geografice. Iată câteva asemenea lacuri ciudate.

Lingă Bazna (județul Sibiu) se află „craterul” — un mic lac cu apă minerală din care ies bulbuci cu gaz metan. Este un lac sui-generis, care oferă o priveliște impresionantă.

Lacul fără... fund, numit și „Lacul Francisc” sau „Lacul dintre drumuri” (fiind situat între drumul Sibiului și Ocna Șugătag) s-a format în golul produs prin prăbușirea unei oene vechi. Aici s-a adunat apa din ploți, din izvoare și dintr-un piriu surplusul curgând mai departe. Suprafața

lacului este de 1384 m.p. iar adâncimea de 34,5 m. Spre fund e sărat, dar la suprafață are o „pinză” subțire de apă dulce, alimentată de un piriș. Reprezentând un fenomen destul de rar, lacul a fost declarat monument al naturii.

La Tușnadul Nou, pe malul stîng al Olutului, se găsește o mlaștină cu... borviz. Într-un decor natural deosebit de frumos, dominat de o pădure de larice și arini, mlaștina cu borviz reprezintă un exemplar aproape unic pe glob.

Lacul cu mușchi, numit și Lacul cu... coacăză, de lingă Tușnad-Băi este de fapt o mlaștină cu turbă, situată în conul unui crater vulcanic. O altă mlaștină de acest fel este cea de la Luci, cel mai mare lac mlaștinos din Transilvania.

Lacul Ursu, de la Sovata este unic în lume, deoarece la suprafața sa, adusă de trei piraie, are o concentrație de sare mai redusă, iar spre fund, ea devine din ce în ce mai sărată. Concentrațiile de sare determină și temperaturi diverse: 20°C la suprafață, 40°C la un metru adîncime și 60°C la un metru și jumătate. Să mai menționăm o curiozitate: lacul este o rămășiță din laguna unei mări care a existat cu milioane de ani în urmă pe aceste locuri.

DE LA LUME ADUNATE

BURSUCII... ARHEOLOGI

Bursucii cînd își sapă „Jocuțele” subterane, toate obiectele găsite în pămînt le aruncă la suprafață. Și nu este o noutate că acolo unde sînt bursuci apar și... arheologii. De curînd în sud-estul Bulgariei, bursucii au „descoperit” o întregă tabără militară romană. Uimiți de calitatea deosebită a ceramicii din jurul unor vizuini de bursuci, arheologii bulgari au adîncit săpăturile și au descoperit o așezare construită acum 1900 ani de legiunile romane.

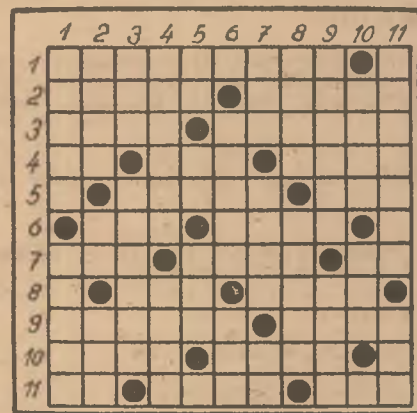
VĂ PLACE SA... FOTOGRAFIAȚI ?

În cadrul unor cercetări de medicină socială, specialiștii francezi au studiat efectele celor mai variate ocupații secundare ca mijloace de destindere a omului activ. Grupul de cercetări a ajuns la concluzia unanimă că fotografiatul contribuie în cea mai mare măsură la destindere. S-a stabilit că fotografiatul amatori au o viață cu doi ani și jumătate mai lungă decît persoanele de aceeași vîrstă care nu practică această plăcută și instructivă ocupație.

ȘOBOLANII INTRĂ IN RAI

O veche legendă indiană spune că odătur maharadjahului din Bikaner a avut un vis în care se făcea că avea grijă de hrănirea șobolanilor. Așa că a hotărît să transforme visul în realitate... A ales templul de la Deshnuk, la 24 km de capitală, și pînă în zilele noastre acolo este un adevărat rai al șobolanilor. Ziinic preoții „jertfesc” acestor animale venerate cîte 25 kg de cereale. Slujitorii templului urmăresc cu mare grijă ca în împrejurimi să nu apară nici o pisică, ca pelerinii să nu calce vreun șobolan etc. Iată forța vechilor tradiții. Și toate acestea în ciuda pagubelor colosale pe care le pricinuesc rozătoarele!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

„FRUCTE”

ORIZONTAL: 1) Vas... tematic; 2) Fructe roșietice ale unui arbore mediteranean — Pom fructifer din familia rozaceelor; 3) I-a rămas mărul în git... — Loc pentru păstrat alimente; 4) La magiun... — Pom fructifer — Alt nume al arinului; 5) „Furnizor” de fructe... de primăvară. — Astfel; 6) Frunze — Produs obținut din orz; 7) Pastă de fructe — Fruct cărnos cu miez zemos în care se află semințele — Posezi; 8) Gramince — Gustul unor cireșe și... migdale; 9) La tramvai — Pășune; 10) A privi — Vargă; 11) În vișin! — Cadentă — Cel mai mare arbore fructifer de pe meleagurile noastre.

VERTICAL: 1) Rozacee cu flori albe — ...și un pom roditor cu fructe galbene; 2) A face fructe — La cafea!... — Manifestare a veseliei; 3) A stropi — Preparat din fructe; 4) Șesuri — Stîrnește risul; 5) Tei! — Măsură pe ogoare — Exprimă mirare; 6) Adaos la unele prăjituri — Aliment; 7) A mușcat dintr-un fruct oprit (leg.) — Butoi cu apă — Capăt de drum...; 8) Mere cu pere, de pildă — Fac fructe cu miezul acru; 9) Teren redat agriculturii prin desecare — A pictat tabloul „Struguri și mere”; 10) Stînjene! — Conjugat primăvara pe ogoare; 11) Fructe foarte aromate — Zeamă de fructe.

Ion PASCAL

Desen de Nic. NICOLAESCU

Recent a apărut în librării o nouă lucrare de automobilism, „Auto A.B.C.”, de Ing. Virgil Stănoiu. Ne-am adresat autorului cu rugămintea de a ne spune părerea în legătură cu lucrarea, ca și cu acest fenomen social-economic al epocii noastre, automobilismul.

Dintr-un joc pentru adulți — ne-a spus interlocutorul — automobilul a devenit direct sau indirect, un mijloc de producție. „Explozia automobilistică” manifestată prin creșterea extraordinară a parcului auto mondial în ultimii 25 de ani, (de la 45 milioane la circa 240 milioane în 1969), ridică probleme nemăsurabile în legătură cu creșterea poluării aerului

AUTO A.B.C....

și a zgomotului în marile aglomerări urbane, ca și cu securitatea circulației.

Cunoașterea și stăpînirea automobilului sînt imperative ale vieții omului modern, factorii om, mașină și drum concurînd în egală măsură la asigurarea circulației. În acest context se încadrează lucrarea „Auto A.B.C.” o lucrare de inițiere în construcția și funcționarea automobilului, corect și ușor asimilabilă. Ea are menirea de a difuza în straturi cât mai largi —

pe orizontală — nu numai nomenclatura pieselor ori agregatelor, dar și rolul și funcționarea lor în cadrul acestui complex mecanic care este automobilul. De remarcat că lucrarea conține o seamă de planșe demonstrative, comentate în scris. Urmărind planșele atrăgătoare și explicațiile, cititorul ajunge treptat să înțeleagă multe din legile și fenomenele fizice, ale căror imagini industriale sînt concretizate în instalațiile și agregatele automobilului. Atribui acestor planșe un oarecare „dinamism”, care stîrnește curiozitatea, astfel că printr-un „joc serios” cîștigă omul, societatea.

H. LEREA

HORTICULTORUL AMATOR

CE TRANDAFIRI PLANTĂM ÎN GRĂDINĂ?

Primăvara este anotimpul cel mai prielnic pentru plantarea trandafirilor. În această privință, alegerea și procurarea speciilor și soiurilor sînt probleme de cea mai mare importanță. Din cele peste 3000 de soiuri, aflate în cultură, recomandăm câteva. Din grupa trandafirilor Thea-hybridă, care crește pitici, în formă de tufă și produce flori solitare, cu miros, sînt frumoase în grădini, ca ornament, dar și ca flori tăiate pentru decor, rețin atenția soiurilor: Super Star, Crinson Glory, Baccara, Leni Neus, Luis Briens, Grand Mery Jany, Texas Centinial, Montezuma, Jules Bouché, Bettina, Etoile de Hollande, Papa Melland și altele.

Din grupa Polyantha, care cuprinde trandafiri numiți buchetați și care înflo-

resc continuu, din mai pînă toamna tîrziu, sînt recomandate ca superioare soiurile: Leipzig, Joseph Guy, Cristin Poulsen, Eva Teschendorf, Bengal, Coup de Foudre, Circus, Dr. Faust, Hobby, etc. Iată și cîteva soiuri din grupa trandafirilor cunoscută sub numele de Floribunda, cu flori mai frumoase și rezistente: Sport, Concert, Paprica, Mina Cordes.

De remarcat că, atît soiurile din grupa Polyantha, cît și cele din grupa Floribunda sînt foarte florifere, dau un decor frumos toată vara, sînt rezistente la boli, datorită faptului că florile au un colorit foarte atractiv și plăcut sînt indicate ca ornament în locul florilor, în orice spațiu verde, la ronduri etc.

Trandafirii procurați trebuie controlați din punct de vedere al calității: să fie bine dezvoltăți, sănătoși, să nu prezinte urme de lovituri, atac de boli și insecte, să aibă ramurile și rădăcinile întregi și să corespundă soiului și grupei respective

Ing. Eugen LUBAN

MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN

Noul antrenor al echipei braziliene de fotbal, Zagalo, s-a dovedit un merituos înlocuitor al lui Saldanha, care a fost demis. Zagalo a declarat că în seria de la Guadalajara a campionatului mondial cele mai mari surprize pot fi furnizate de echipele Cehoslovaciei și României. În fotografie: echipa Braziliei. De la stînga la dreapta, în rîndul de jos, al 5-lea jucător nu este altul decît celebrul Pele.

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

INTILNIRE CU ARBITRUL INTERNAȚIONAL DE FOTBAL GH. LIMONA

— De ce unii jucători devin nervoși, nepoliticoși și uneori practică un joc foarte dur ?

— După părerea mea sînt trei cauze: majoritatea dintre ei nu cunosc perfect regulamentul de joc; foarte mulți dintre cei care au o comportare nesportivă nu dispun de o pregătire tehnico-fizică corespunzătoare și se dedau la brutalități pentru a-și acoperi lipsurile; în sfîrșit se mai găsesc antrenori și conducători de echipe care să-i incurajeze pe aceștia, scuizindu-le comportarea deoarece... vezi, chipurile, arbitrul a favorizat echipa învingătoare.

În cariera mea am arbitrat multe meciuri de campionat și internaționale. Printre jucătorii care mi-au făcut o serie de greutăți în timpul jocurilor menționez pe Lupulescu (Politehnica Iași), Stoica (Farul Constanța), Georgeovici (Jiul Petroșeni) și alții. Am intilnit pe terenurile de joc și sportivi cu o frumoasă comportare, ca de pildă Lerecter (U.T.A.), Peronescu (Jiul), Soos (C.F.R. Cluj), Tulan (Farul). De cîteva săptămîni, federația a luat o serie de măsuri pentru curmarea actelor de indisciplină pe terenurile de fotbal. Pînă în prezent pot spune că rezultatele sînt bune.

Un exemplu elocvent l-a constituit meciul C.F.R. — Jiul Petroșeni, care s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută.

— Care a fost ultimul meci internațional pe care l-ați condus ?

— Am făcut parte dintr-o brigadă românească: Nițescu — Birsan — Limona care a condus meciul Schalke 04 — Dinamo Zagreb. Ne-am bucurat de o mare atenție din partea publicului vest-german. În plus, jucătorii ambelor echipe au avut comportări sportive remarcabile, care ne-au ușurat sarcina. A fost un meci frumos care ne-a permis să ne desfășurăm „pasiunea” de arbitri în condiții optime, datorită disciplinei membrilor celor două echipe.

— Ce echipă va cîștiga campionatul mondial? După dv. ce „11” românesc ați alinia la Guadalajara ?

— Brazilia sau R.F. a Germaniei. Optez pentru următorul „11”: Răducanu, Sătmăreanu, Dinu, Dan, Măcanu, Dumitru, Nunweiler, Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu.

Paul OCHIALBI

DOCUMENTAR EXTERN

CHIMIZAREA ȘI INFLUENȚA EI ASUPRA CALITĂȚII PRODUCȚIEI DE PORUMB

Una din plantele în a cărei tehnologie chimizarea joacă un rol deosebit este porumbul. Influența diverselor acțiuni de fertilizare, erbicidare, de utilizare a produselor fitofarmaceutice se manifestă direct prin creșteri substanțiale de recoltă, dar și prin anumite schimbări ale însușirilor calitative ale acesteia. Este limpede, totodată, că o folosire nerațională a diferitelor produse pe care chimia le pune la îndemina cultivatorului de porumb poate avea în anumite situații și efecte negative. De pildă, se știe că azotul constituie elementul esențial pentru obținerea de producții mari, ca urmare a accesibilității sale. În același timp, însă, folosirea lui în exces poate determina concentrații ridicate de nitrați în plantele și boabele de porumb. Utilizat în hrana animalelor, în anumite cantități, un astfel de porumb poate înrăutăți metabolismul animal. Ca urmare, în afara micșorării cantității de oxigen în sânge, la toate speciile de animale, mai pot apărea deficit de vitamină A (ochi de culoare roz), perturbări ale tiroidei (deficit de iod), dificultăți în producție și avorturi, deficit de oxigen (methemoglobinemie), scăderi ale producției de lapte, spor de greutate redus (stare de slăbiciune).

Asemenea fenomene de toxicitate apar mai frecvent la sfârșitul iernii când rezistența animalelor este micșorată din cauza timpului rece și a unei alimentații mai slabe, bazată în exclusivitate pe furaje groșiere sau nutrețuri însilozate. Când rațiile sînt bogate în hidrați de carbon, microorganismele din rumen, prin sinteza aminoacizilor, pot reduce unii nitrați.

Cercetătorul american G.B. Garner arată, într-una din lucrările sale, că la un conținut de azot, sub formă de NO₃, de pînă la 0,07 la sută, animalele reacționează normal, dacă rațiile

sînt adecvate. La un conținut de 0,07—0,14 la sută de azot sub formă de NO₃, producția de lapte scade, la început încet iar după 6—8 săptămîni mai pronunțat, cu simptome tipice de deficit de vitamină A. Cînd conținutul de azot crește la 0,14—0,21 la sută, producția de lapte încetează în 4—5 zile, iar în cursul perioadei de hrănire apar tulburări de reproducție care se pot menține și după cîteva săptămîni de la îmbunătățirea rației. În sfîrșit, la un conținut de peste 0,21 la sută poate apare brusc moartea.

În general, ionul nitric se găsește în cantități normale în plantele de porumb. În cursul vegetației, mai ales la culturile în care se folosesc îngrășăminte cu azot pentru obținerea producțiilor mari, plantele tinere conțin nitrați la un nivel ridicat. Concentrația de nitrați scade, de obicei, odată cu maturitatea culturii. Amînînd recoltarea porumbului destinat însilozării pînă după ce știuleții sînt bine dezvoltăți, conținutul de nitrați se va reduce substanțial.

Seceta, temperaturile ridicate, cantitățile mici de fosfor și potasiu sînt, de asemenea, factori care contribuie la ridicarea conținutului în nitrați al porumbului. Dacă s-a fertilizat sau dacă fertilizarea naturală a solului poate furniza o cantitate mare de azot în vederea obținerii unei producții de 5 000 kg/ha boabe, în condiții normale de vegetație, în plantele dintr-o astfel de cultură rareori se găsesc cantități semnificative de nitrați. Dacă însă, la același nivel de fertilitate, intervine seceta și producția este limitată la 3 750 kg/ha, nitrații se pot acumula pînă la nivele toxice.

Fără a se putea face o dovadă certă, utilizarea abundentă a îngrășămintelor chimice cu azot este considerată, de cei mai mulți cercetători, ca singura

cauză care contribuie la acumularea nitraților în porumb. Pentru a reduce conținutul în nitrați în porumbul însilozat cercetările recomandă: să se evite cantitățile excesive de îngrășăminte cu azot; să se asigure balanțe echilibrate pentru toate elementele nutritive esențiale (N.P.K.); terenurile puternic îngrășate cu gunoi de grajd să fie repartizate culturilor de porumb pentru boabe și nu celor destinate pentru însilozare; să se regleze înălțimea de tăiere a mașinii de recoltat porumbul pentru însilozare pentru a evita recoltarea buruienilor și partea inferioară a tulpinilor de porumb, care au cel mai ridicat conținut de nitrați. Se recomandă, totodată, ca însilozarea porumbului bogat în nitrați să se facă în prezența hidraților de carbon din cereale sau melasă, și vitamina A, iar în rație să se administreze, o dată cu silozul din porumb bogat în nitrați, și sare iodată. De asemenea, se vor analiza apa, finul și celelalte furaje pentru a determina conținutul în nitrați.

Literatura de specialitate semnalează și o altă cale de creștere a conținutului de nitrați în porumbul destinat însilozării: combaterea buruienilor cu ajutorul erbicidului 2,4 D, lucrare care, în unele state din S.U.A., se aplică pe circa 50 la sută din suprafața cu porumb. S-a constatat însă că apare o anumită fragilitate a tulpinilor și că în plantele astfel tratate este împiedicată transformarea normală a nitraților în azot proteic, ceea ce are ca urmare creșterea conținutului de nitrați în silozul pregătit din asemenea porumb. Se recomandă, de aceea, ca în culturile destinate însilozării să nu se folosească erbicidul amintit.

O influență negativă asupra calității porumbului utilizat în hrana animalelor îl poate avea și o nerațională folosire a insecticidelor, în special a hidrocarburilor clorinate (D.D.T., H.C.H., Heptaclor, Aldrin etc.) Reziduurile lor aflate pe plante și mai ales în boabe ajung în organismul animalelor sau al omului, devenind dăunătoare pentru sănătatea acestora. Acest lucru a determinat, de altfel, multe state din lume să legeze interzicerea folosirii lor în combaterea dăunătorilor agricoli.

Ing. N. DAVIDESCU
Departamentul I.A.S.

ORIZONTURI

VACCINAREA PRIN APA DE BAUT

Vaccinurile administrate prin intermediul apei de băut își pierd efectul dacă se adaugă dezinfectanți în apă. Această acțiune nefavorabilă a dezinfectanților e cunoscută de mult timp. Se știe că vaccinul contra pestel, de exemplu, pierde 20% din eficacitate dacă e administrat în apă care conține 0,15 mg clor liber la litru. Pentru a corecta acest inconvenient, în mai multe țări se adaugă în apa de băut 25 cm³/l lapte smîntînit. Se neutralizează astfel efectul dezinfectanților asupra vaccinurilor. Se poate folosi laptele smîntînit proaspăt sau reconstituit prin adăugarea la 1 litru de apă a 95 g praf de lapte smîntînit. Proteinele din lapte neutralizează dezinfectantul și protejează virusurile vii din vaccin. Dacă se folosește laptele smîntînit, se previne inactivitatea vaccinurilor administrate în apa de băut. Metoda e simplă, ușoară și ușor de aplicat în condițiile existente în ferme.

NOI HIBRIZI DE PORUMB OBTINUȚI LA NOVI-SAD

În lucrările de ameliorare efectuate la Institutul de cercetări agricole din Novi-Sad (R.S.F. Iugoslavia), s-a constatat că soiurile de porumb autohtone, folosite ca material inițial, posedă o valoare genetică ridicată și o capacitate de producție deosebită.

Observațiile se bazează pe comparații cu hibridii existenți care dau producții la hectar mai mari și sînt bine acclimatizați la condițiile de mediu din Voivodina: VF9 x N6; VF9 x 38 11; VF9 x M14, Kansas 1859. Soiurile și populațiile de porumb semitimpurii și semitimpurii autohtone au dat prin hibridare o largă gamă de linii, de la timpurii la linii cu perioadă de vegetație lungă. Linii obținute de la soiurile de porumb autohtone au, în medie, boabe cu un endosperm mai stîlos și cu o energie germinativă mai bună pe solurile umede și reci decît boabele plantelor părinți. Hibridii produși de aceste linii sînt rezistenți la Pyrausta nubilalis și la putregaiul știuleților, tulpinii și rădăcinii. S-a ajuns la concluzia că soiurile de porumb iugoslave sînt un material foarte valoros pentru ameliorarea acestor plante în R.S.F. Iugoslavia și că ar putea fi folosite și pe plan internațional, la ameliorarea genetică a cerealei respective.

SUBSTANȚELE CHIMICE DETERMINĂ O COACERE MAI RAPIDĂ A FRUCTELOR

O soluție apoasă de Cl — CH₂ — CH₂ — POH₂, descompune direct etilenul în funcție de valoarea pH a soluției. Acest gaz, după cum se știe, poate grăbi procesul de coacere a fructelor.

În R. F. a Germaniei, s-a constatat că perele „Claps-Liebling” stropite cu această soluție, cu două săptămîni înainte de recoltare, după zece zile au devenit zemoase și galbene, în timp ce perele netratate erau încă tari și verzi. Perele recoltate noaptea, care după cules au fost scufundate timp de un minut într-o soluție foarte diluată și apoi păstrate 12 zile la o temperatură de 20° C s-au copt, fiind bune pentru consum. Efectul respectiv a intervenit după același timp, cînd fructele au fost expuse direct acțiunii etilenului.

REFACEREA LIVEZILOR VĂTĂMATE DE GERURI

O nouă metodă de refacere rapidă a livezilor vătămăte de geruri, recomandată și introdusă în practică în U.R.S.S., constă în aceea că pomii vătămăți de ger se taie la ciot, la aproximativ 10—15 cm mai sus de locul altoirii. Scopul acestei măsuri este să se obțină lăstari cu frunze din mugurii dorminți ai soiului cultivat, care fiind acoperiți de zăpadă au rămas viabili. Din lăstărișul de ciot apărut primăvara se alege în luna august lăstărișul cel mai viguros, iar ceilalți se îndepărtează. Sistemul radical viguros al pomului, pierit din cauza gerului, contribuie la dezvoltarea părții aeriene, astfel că lăstărișul ajung în primul an la înălțimea de 2—3 m. Prin aplicarea acestei metode, pierciul a format coroane în primul an, iar în al 3-lea an a dat o producție abundentă de fructe. Multe soiuri de măr, al căror pomii au fost dezvoltăți din lăstăriș de ciot au început să rodească în al 4-lea an, adică cu 2—3 ani mai devreme decît pomii nou plantați.

Tendințe actuale în producția de lapte

În prezent, numeroși experți în problemele alimentației sînt de părere că pentru adult „untul curat” nu mai reprezintă grăsimile comestibile optimă, deoarece este întrecut cu mult de diferite grăsimi vegetale în ce privește conținutul de acizi grași nesaturați.

De aceea, în mai multe țări se studiază modalitățile de creare a unor noi rase de taurine, care să se adapteze mai bine noilor cerințe ale industriei alimentare. Este nevoie de vaci care să producă lapte cu un conținut mai redus de grăsimi și mai ridicat de albumine, precum și unt cu un mai mare procent de acizi grași nesaturați.

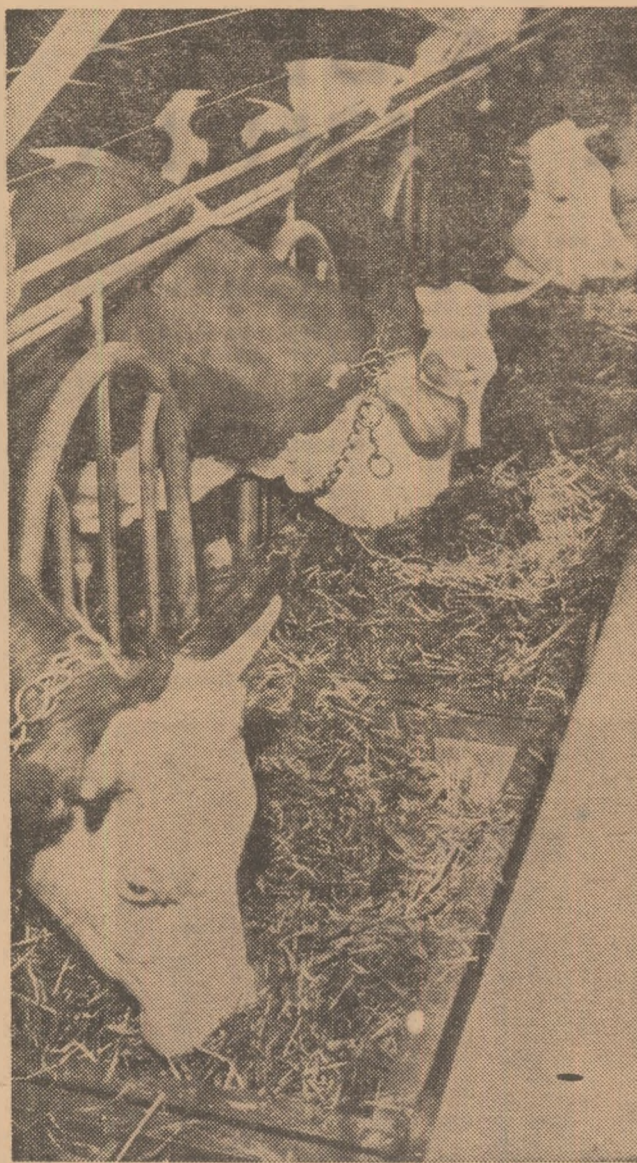
Potrivit prof. Neimann-Sørensen, de la Laboratorul agricol din Copenhaga, așa-zisul „indice de iod” al furajului este hotărîtor și pentru indicele de iod al untului și, deci, pentru duritatea sa.

Mai complicată este transformarea compoziției chimice a untului. În ugerul vacii, untul este produs din acid acetic. Pe de altă parte, ugerul preia acizii grași „prefabricați”, o dată cu sângele, și sintetizează din ei untul. Printr-o hrănă corespunzătoare, care furnizează puțin acid acetic, se poate, deci, determina atât o scădere a conținutului de grăsimi al laptelui, ca și producția anumitor acizi grași în unt.

Pentru fermier, cel mai simplu ar fi să i se livreze „vacă după măsură”, care să producă astfel cum este mai economic, fără ca el să fie nevoit să-și schimbe forma gospodăriei sale, în primul rînd metodele sale în domeniul nutrețului. În Danemarca s-a inițiat o experiență de durată pe un lot de 1 200 de vaci, cercetîndu-se corelațiile genetice dintre diferitele proprietăți ale laptelui. Se pare că vitele cu un randament de grăsimi mai mic și o producție de albumine ridicată vor fi mai avantajoase din punct de vedere economic. Cercetările tind spre transformarea vacilor prin „influențarea mediului”, adică în primul rînd printr-o hrană care să ducă mai repede, uneori chiar în numai cîteva săptămîni, la schimbările cerute.

O scădere a conținutului de grăsimi al laptelui cu pînă la 15% se poate obține recurgînd la furaje care să reducă fermentația acidului acetic în rumen și să oprească astfel aducția de acid acetic în „laboratorul de sinteză” din uger. Prin scăderea conținutului de grăsimi al laptelui crește concomitent de cele mai multe ori și conținutul de albumină al acestuia. Creșterea conținutului de albumină se poate realiza prin hrănirea vacilor cu fîind de heringi.

Conținutul de acizi grași nesaturați al untului poate fi mărit în modul cel mai simplu tot prin furaje, care conțin acizi grași nesaturați. Posibilitățile de creștere sînt însă limitate, deoarece partea principală a acizilor grași preluați o dată cu nutrețul este restructurată în rumen.

Expresie a tendinței tot mai accentuate de modernizare a zootehniei cehoslovace.

AGRICULTURA PE GLOB

UN PROIECT UTIL:

Harta solurilor saline și alcalice din Europa

Cu prilejul lucrărilor Congresului al VIII-lea internațional de știința solului, ținut la București, subcomisia solurilor afectate de salinizare, înființată în anul 1964, și-a înscris ca prime obiective în planul său de activitate elaborarea unei hărți a solurilor saline și alcalice și întocmirea unui plan coordonat de cercetări experimentale pentru ameliorarea și valorificarea acestor soluri puțin fertile, care au o mare extindere pe suprafața globului. În vederea pregătirii documentației respective pentru continentul european s-au ținut mai multe simpozioane sau reuniuni: Budapesta 1967, Novi-Sad 1968, Erevan 1969 și Smolence 1970.

Ultima reuniune, desfășurată între 24 și 26 februarie 1970 la Smolence, lângă Bratislava, în Cehoslovacia, organizată de Academia Slovacă de Agricultură, a avut un caracter de lucru, obiectivul fiind discutarea și aprobarea formei finale a hărții solurilor afectate de salinizare din Europa. În acest sens, a fost prezentată harta solurilor saline și alcalice din Europa (scara 1:500000) și un raport asupra acesteia (I. Szabolcs) care au servit ca bază de discuție. La lucrările reuniunii au luat parte 25 de specialiști din 8 țări europene; au fost prezenți, de asemenea, reprezentanți ai U.N.E.S.C.O., F.A.O. și S.I.S.S. (Societatea Internațională de Știința Solului). Din România au participat N. Florea de la Institutul geologic și Gh. Sandu de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

În discuțiile purtate asupra legendei hărții s-a făcut propunerea de a se rola pe hartă separat solurile în pericol de a fi salinizate secundar și solurile în pericol de a fi solonețizate secundar, detaliindu-se astfel una dintre unitățile din legenda propusă, care includea

arabele situații. Desigur, separarea celor două situații ar fi utilă sub aspect practic, dar în situația actuală a cunoștințelor ea nu apare posibilă, din lipsă de date suficiente pentru a stabili evoluția viitoare a solurilor. În plus, așa cum s-a subliniat în discuții, în Ungaria, România, Iugoslavia și Bulgaria cele două procese de salinizare și solonețizare secundare se dezvoltă

REUNIUNI ȘTIINȚIFICE PESTE HOTARE

de regulă împreună, astfel încât este greu să fie separate unul de altul, chiar dacă în anumite locuri predomină unul din ele; se pare, însă, că în regiunile aride — în Spania, de exemplu, sau în regiunea din jurul Mării Caspice — salinizarea secundară devine procesul predominant în condiții de irigație. Pe de altă parte, evoluția viitoare a solurilor în pericol de a fi salinizate sau solonețizate secundar depinde nu numai de condițiile naturale ale teritoriului — care sînt mai mult sau mai puțin binecunoscute — ci și de condițiile în care se aplică irigația, de calitatea apei de irigat etc., care pot fi diferite pentru teritorii cu condiții naturale similare. Pentru toate aceste considerente s-a hotărît ca în legenda hărții solurilor Europei pericolul de salinizare și cel de solonețizare secundară să figureze într-o singură unitate.

Harta prezentată discuției a fost acceptată pentru publicare, cu condiția să fie completată cu solurile saline

acide, dindu-se mandat în acest sens lui I. Szabolcs. Ea urmează a fi publicată în acest an prin U.N.E.S.C.O. Harta va fi însoțită de un text explicativ, întocmit pe baza datelor ce vor fi primite din partea membrilor grupului de lucru, în legătură cu solurile afectate de salinizare din țara respectivă. În textul explicativ se va da o atenție deosebită definirii și caracterizării unităților din legendă și mai ales unității referitoare la „salinitate și alcalinitate potențială”.

Deoarece harta la scara 1:500000 este mult prea generală pentru a putea reda unele aspecte ale corelației dintre solurile saline și alcalice și condițiile naturale sau unele aspecte ale utilizării datelor pedologice în ameliorarea acestor soluri, s-a considerat util să se completeze harta solurilor saline și alcalice din Europa, scara 1:500000, cu unele hărți naționale la scări mai mari de 1:100000, cu hărți regionale la scară mijlocie pentru a arăta legătura dintre relief, hidrologie și salinitatea sau alcalinitatea solurilor, precum și cu hărți la scară mare (1:25000 — 1:50000), ca exemple de hărți de bază în proiectarea valorificării teritoriilor cu soluri saline și alcalice. Din țara noastră urmează să fie publicate o serie de hărți correlative, la scara 1:500000, cu relieful, litologia, hidrologia și hidrochimia apelor freactice, solurile saline și alcalice și cu măsurile ameliorative referitoare la Cimpia Română de nord-est, partea cu cele mai variate și mai răspândite soluri halomorfe de la noi.

Cu prilejul acestei reuniuni, s-a ținut și o ședință a Grupului european de lucru al programului experimental coordonat pentru ameliorarea solonețurilor, în care a fost evidențiat stadiul cercetărilor în acest domeniu în diferite țări și au fost examinate posibilitățile de organizare a unor expediții complexe, în cimp, pentru ameliorarea solonețurilor. În acest sens, a fost solicitat sprijinul F.A.O., care este interesată în promovarea unor asemenea cercetări.

N. FLOREA
membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvico, Institutul Geologic-București

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

DECORAREA UNOR OAMENI DE ȘTIINȚA SOVIETICI CU ORDINE ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Pentru merite deosebite în sprijinirea lucrărilor de selecție a florii soarelui și griului în țara noastră, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit cunoscătorilor savanți-selecționeri sovietici, acad. Vasili Pustovoit și acad. Pavel Lukianenko, ordinul „Meritul științific” clasa I. În cadrul unei adunări festive, care a avut loc la 27 martie la Institutul unional de cercetări științifice pentru culturi oleaginoase din orașul Krasnodar, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S., Teodor Marinescu, a înmănat celor doi savanți sovietici ordinele conferite.

În numele celor decorați, acad. Pavel Lukianenko a exprimat Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășului Nicolae Ceaușescu, recunoștința pentru înalta apreciere a muncii lor, pentru înalte distincții ce le-au fost conferite. Savantul sovietic a relevat importanța conlucrării selecționeților din cele două țări pentru crearea și răspândirea unor noi soiuri de griu și alte culturi de înaltă productivitate, exprimându-și convingerea că această colaborare se va dezvolta la fel de rodnic pentru bunăstarea celor două popoare.

La adunarea festivă, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, au luat cuvîntul reprezentanți ai conducerii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., ai organelor locale de partid și de stat, numeroși oameni de știință de la Institutul unional de cercetări științifice pentru culturi oleaginoase și de la Institutul de cercetări științifice pentru culturi cerealiere din orașul Krasnodar. În cuvîntările lor, ei și-au exprimat satisfacția pentru înalta apreciere acordată de statul român muncii savanților selecționeri sovietici, dorința de a dezvolta relațiile de colaborare între oamenii de știință sovietici și cei români.

SE DEZVOLTA BAZA TEHNICĂ A AGRICULTURII ÎN R. P. CHINEZĂ

În ultimii trei ani au fost obținute succese însemnate în dezvoltarea industriei locale în provincia Shantung, din estul Chinei. Numeroasele întreprinderi mici și mijlocii, a căror sarcină principală este sprijinirea agriculturii, au realizat o cantitate însemnată de produse de calitate. În această perioadă au fost construite peste 600 de întreprinderi pentru mașini, îngrășăminte, ciment, utilaj minier, centrale electrice, întreprinderi siderurgice și ale metalurgiei neferoase. De asemenea, s-a dezvoltat mult industria constructoare de mașini agricole și de reparare a acestor mașini. În prezent, există ateliere de reparații în fiecare district.

AL 5-LEA MILION DE TONE DE ZAHĂR

Cuba a realizat cel de-al cincilea milion de tone de zahăr din cele 10 milioane cit se prevede să se obțină în campania de recoltare a trestiei de zahăr în acest an. Prima etapă a „Zărcii celor 10 milioane” nu a fost ușoară, dar munca entuziasată a celor peste 170 brigăzi de macheteros (tăietori de trestie de zahăr) și a muncitorilor din fabricile de zahăr de pe întreg teritoriul Cubei a fost încununată de succes.

PERSPECTIVELE AGRICULTURII POLONEZE

Principala sarcină a agriculturii poloneze, în următorul cincinal, e constituie rezolvarea problemei cerealiere și furajere. Se prevede ca producția agricolă globală să crească cu 11—14 la sută, iar producția marfă cu 20—22 la sută, punându-se accentul pe accelerarea ritmului de creștere a producției animale. Pentru satisfacerea necesităților interne și asigurarea rezervelor necesare, recolta medie de cereale trebuie să crească pînă la 25 chintale la ha, urmînd să se extindă suprafața cultivată în primul rînd cu griu și orz.

Pînă la sfîrșitul cincinalului, cantitatea de îngrășăminte minerale puse la dispoziția agriculturii va ajunge la 190—200 kg (calculat în substanță activă) la ha. Paralel cu extinderea sarcinilor de producție, se proiectează și sporirea cu circa 25 la sută a investițiilor în agricultură.

Note de drum din Republica Arabă Unită

De sus, din avion, privim conturîndu-se o pată verde, prelungită de-a lungul unui fir de apă care, treptat, se desenează mai clar, delimitîndu-se de imensitatea înfricoșătoare a Saharei. Egiptul ni se dezvăluie așa cum l-am reținut din descrierea Livrescă: o limbă de verdeață ce însoțește Nilul pînă departe, în inima Africii.

Pretutîndeni, în Țara „Marelui Hapi”, Nilul este prezent, contopîndu-se din veacuri cu istoria milenară a acestor meleaguri. Apele

OAZA DE LA EL TAHRIR

fluviului și, mai cu seamă, sedimentele fabulos de fertile pe care le dăruie Egiptului în sezonul revărsărilor au dat posibilitate omului să învingă seceta permanentă, să smulgă pămîntului roade.

Intr-adevăr, „Zeul galben” cu ape molcome și a-ducătoare de rodnicie a dat și dă viață Egiptului, îl ajută să lupte cu nisipurile nemiloase și distrugătoare ale Saharei. De o asemenea înclăstare a omului cu deșertul înfricoșător și dur, din care omul a ieșit în-

vingător, am putut să ne convingem în regiunea Moudireh El Tahrir. Aici, la circa 120 de kilometri depărtare de Cairo, în plin deșert, există pe circa 150000 de fedani (un fedan = 0,42 ha) bogate culturi de cereale, griu în special, precum și citrice. O pată verde pe fondul cenușiu al imensului deșert din împrejurimi.

Regiunea este împărțită în patru zone distincte: Rouad, Al Fath, Tahadi și Pămînturile progresive, fiecare avînd un sistem spe-

cific de irigații, fie prin folosirea canalelor ce aduc apa direct din Nil, străbătînd zeci de kilometri, fie prin întrebunțarea pinzelor freactice ce se găsesc sub Sahara, udarea terenurilor efectuîndu-se cu ajutorul pompelor. Cultivarea pămîntului în aceste condiții este într-adevăr o treabă de artizan. Oamenii dăruiți acestei munci rîgîloase, îngrijesc fiecare hectar de pămînt redat agriculturii cu aceeași grijă ca și pentru un transplant.

Pentru a ajunge la El Tahrir — și aici vin țărani din toate colțurile Egiptului — cei ce-și dau asentimentul să vină pentru a smulge Saharei metru cu metru din imperiul său de nisip, trebuie să întru-nească cîteva condiții absolute obligatorii, în primul rînd, de sănătate și, în al doilea rînd, să prezinte garanția stabilității. Uniți în cooperative, ei primesc din partea statului, pentru instalare, un ajutor bănesc rambursabil și, în continuare, folosesc avantajele unirii pentru desfacerea produselor obținute.

Din 1953, la un an după Revoluția care a adus independența națională Egiptului, cînd a început acțiunea de cucerire a terenurilor din stăpînirea Saharei, în El Tahrir s-au obținut rezultate care au determinat continuarea luptei pentru a reda agriculturii pămîntul ce aparține omului. Astăzi, locuiesc aici, în plin deșert, peste 50000 de oameni care îngrijesc cu o pasiune impresionantă culturile ce se nasc din nisipul îmblînzit.

Petre IGNAT

Mașină de aplicat erbicide, în timpul experimentărilor, la Institutul de cercetări horticele din Törökbalint (R. P. Ungară).